

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CE VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU DA EU,
NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

S U M A R:

1) Convocarea Adunării Eparhiale . . .	+ Gherontie
2) Cuvântul de deschidere . . .	+ Gherontie
3) Raportul Secției Administrative . . .	Pr. C. Staicu
4) Raportul Secției Culturale . . .	Pr. M. Rădulescu
5) Procesul Verbal al Adunării . . .	* * *
6) Regulamentul Fabricii de lumânări . . .	* * *
7) Moțiunea prezentată Adunării . . .	Dr. I. Dinu
8) Telegramme trimise de Adunare . . .	* * *
9) Vizita Canonică a P. S. Episcop . . .	R.
10) Dacă nu era asta . . .	I. Nicorești
11) Raportul dat P. S. Episcop . . .	Pr. S. Drăghici
12) Informațiuni . . .	* * *
13) Misionare-Realizări . . .	* * *
14) Partea Oficială . . .	* * *
15) Posturi Vacante . . .	/ * * *

T O M I S

Revistă oficială, lunară, eparhială, de Constanța.
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP GHERONTIE

GHERONTIE

**Din mila lui Dumnezeu Episcop
al Eparhiei Constanța,
Vechiului Tomis și al Durostorului,**

Către iubiții și onorații membri ai Adunării Noastre Eparhiale, har vouă și pace dela Domnul Nostru Iisus Hristos, iar dela smerenia Noastră arhieriești binecuvântări.

Ca urmare la convocările No. 2294 și 2633/1940, — având în vedere că, în ziua de 14 Aprilie 1940 Adunarea eparhială n'a putut să întrunească numărul legal de membrii prezenți; că, în ce privește data de 21 Aprilie 1940, au intervenit împrejurări neprielnice pentru ținerea Adunării Eparhiale, — în conformitate cu art. 132 și 134 din „Statutul pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române“, a Înaltului Decret Regal No. 1169 din 17 Martie 1938, precum și a art. 98 din Regulamentul de alegere și constituire a organelor reprezentative din Patriarhia Română, convocăm irevocabil Adunarea Eparhială a Episcopiei Constanța, în sesiunea ordinară pe ziua de 26 Mai 1940, ora 10 dimineața.

ORDINEA DE ZI:

- 1) Te-Deum, la Catedrala Episcopală, ora 10 a. m.

- 2) Cuvânt de deschidere;
- 3) Alegerea biuroului;
- 4) Raportul Secției Administrative;
- 5) Raportul Secției Culturale;
- 6) Descărcarea gestiunii și aprobarea bilanțului pe 1939-1940;
- 7) Situația generală a încasărilor și plăților pe 1939-1940;
- 8) Aprobarea bugetului pe 1940-1941;
- 9) Diverse.

Data în reședința din Constanța, azi 15 Aprilie anul mântuirii una mie nouă sute patru zeci, iar al păstoriei Noastre al XV-lea.

Episcop, † GHERONTIE

Cuvântare la deschiderea Adunării Eparhiale Din 26 Mai 1940

Hristos a înviat, Prea cucernici Părinți și Domnilor Deputați Eparhiali !

Sesiunea a treia prelungită a Adunării eparhiale ne găsește, P. C. Părinți și D-lor Deputați, în timpuri excepțional de grele.

Nordul și vestul continentului nostru sunt în flăcări de explozibile și în șarje de tancuri. Tineretul singerează, și se împușinează. Bătrânii plâng și-și roagă moartea.

E războiu, și războaiele sunt pedepse îngăduite de Dumnezeu, pentru păcatele omenirii. E vremea să ne reculegem, să revenim la dragostea dintre popoare, singura care este baza civilizației și vieții creștine.

Evenimentele de azi ne umplu și pe noi de grijă. Până în ceasul de acum, grație înțelepciunii scumpului nostru suveran, M. S. Regele Carol II, și

concursul, Ce-I dau Sfetnicii săi, grație unității sufletești a neamului nostru, creată de Frontul Renașterii Naționale, nu avem a ne teme de nimic, căci avem pace și nu ne trebuie nimic al altuia, ci vrem să ne păstrăm, în liniște, glia strămoșească și tot patrimoniul nostru național.

Dar, pentru aceasta, ochii noștri să fie trezi. Simțămîntul patriotic trebuie întreținut veșnic viu și neînpuținat.

Or, pentru aceasta, rolul de căpetenie îl are Biserica. Preoțimea noastră și Dvs. mirenii din întreaga țară trebuie să fiți ca și mobilizați. Veți binevoi a recunoaște, Domnilor Deputați, că — în ce ne privește — noi am și dat cuvânt de ordine. Preoțimea dobrogeano-ialomițeană stă de strajă. Preotul este prezent la școală, la premilitărie, la străjerie, în toate operele culturale, filantropice și economice. În toate acestea, preoții noștri stau de pildă. Toți, apoi am jertfit din puținul nostru, pentru înzestrarea scumpei noastre armate și pentru ajutorarea familiilor concentraților.

Și suntem gata cu toții pentru noi jertfe, numai să ne putem apăra, în pace, patrimoniul nostru național.

Dar, Domnilor Deputați, Biserica eparhiei noastre cere și ea o jertfă din partea credincioșilor săi: să facă zid alături de ea, s'o ajute în opera patriotică și religioasă ce întreprinde. Pentru aceasta, concursul Dvs. ne este atât de scump și de mult folos.

Biserica dobrogeano-ialomițeană trebuie întărită și, în acest scop, noi am dus luptă de ani de zile și, abia acum am isbutit să punem în funcțiune fabrica eparhială de lumânări — noutate îmbucurătoare cu care ne prezentăm astăzi Dvs. Avem concursul Secției economice a Consiliului nostru eparhial, concursul preoțimii și al consiliilor parohiale, concursul credincioșilor și constatăm o îmbunătățire a stării noastre materiale.

Gândul nostru este să înfăptuim mari lucrări de interes general, din veniturile fabricii eparhiale de lumânări, așa cum se specifică și în regulamentul

acestei fabrici, pe care urmează să-l discutați și aprobați.

În cursul anului financiar încheiat, am realizat noi amenajări la palatul episcopal, la etajul prim al aripei de Răsărit a acestuia, în care am instalat pe P. S. Vicar Galacion Silistreanul; am îmbunătățit inventarul eparhial dela reședință; am instalat mașinile fabricii de lumânări; am mărit biblioteca eparhială am acordat ajutoare Bisericii în construcție din eparhie etc.

O măsură a Ministerului de Culte a făcut ca, fără voia noastră, postul de consilier referent al secției administrative bisericesti să se vacanteze, pe ziua de 1 Aprilie 1940, P. C. Preot Econom Arghir Vârnăv, care este membru al Adunării eparhiale, a optat pentru funcțiunea de preot paroh al Bisericii Adormirea Maicii Domnului I din orașul Constanța. P. C. Sa a adus instituției noastre, ca referent timp de 10 ani, prețioase servicii, pentru care îi aduc aci părințești mulțumiri.

Ne obsedează, Domnilor Deputați, grija pentru Catedrala episcopală. Crucea dela turla cea mare a căzut din cauza furtunii, tencuiala interioară s'a scrojit și cade în capul credincioșilor, pictura s'a înegrit de fum, iar covoarele și preșurile nu mai corespund unei Catedrale episcopale. Totul trebuie refăcut, dacă dă Dumnezeu pace și liniște, chiar în vara aceasta.

Avem bucuria să vă vestim că iubitul și distinsul nostru Rezident Regal General adjutant Traian Grigorescu, ne-a acordat din bugetul Rezidenției pe exercițiul anului financiar trecut 1939/40, suma de lei 150.000 (una sută cincizeci mii), sumă pe care am și încasat-o și s'a depus la Banca Națională a României, filiala Constanța; iar prin bugetul anului în curs, Excelența Sa a binevoit să înscrie încă o frumoasă sumă, ca fond pentru repararea Catedralei. Deasemeni, Domnul Primar al municipiului Constanța, General Th. Nicolau ni-a acordat, tot în acest scop, suma de lei 50.000 (cinci zeci mii) din bugetul anului trecut și ni-a făgăduit și pentru anul acesta o sumă importantă.

Tot Domnia sa ni-a pus la dispoziție inginerul arhitect al Primăriei, care a întocmit planul și devizul, pentru reparatul acoperișului Catedralei și așezarea crucii pe turla cea mare.

Pentru aceste fapte, propun să se voteze și să se trimită din partea Adunării eparhiale o moțiune de mulțumire acestor binefăcători pentru Biserică.

La începutul lucrărilor noastre, gândul trebuie să ni se îndrepte către acela care întruchipează mândria, demnitatea și prosperitatea țării noastre, către M. S. Regele Carol II.

Trăiască Majestatea Sa Regele Carol II,

Trăiască Măria Sa Mihai Mare Voevod de Alba Iulia,

Trăiască Dinastia și România Mare, veșnic unită și întregită.

Cu aceste cuvinte, declar deschisă ședința Adunării noastre eparhiale și binecuvântează lucrările Dvs.

† GHERONTIE

RAPORTUL GENERAL

Al Consiliului eparhial

Secția administrativă bisericească

pe anul 1939-40

No. 3738 din 24 Mai 1940

Prea Sfințite Stăpâne,
Onorată adunare eparhială

Potrivit prevederilor art. 131 din Statutul legii de organizare a Bisericii ortodoxe române, avem onoarea a vă prezenta, în cele ce urmează, raportul general al Consiliului eparhial — secția administrativă bisericească, — asupra activității și situației religioase din eparhia Constanței pe 1939/40.

* * *

Dela început trebuie să arătăm că, împrejurările grele, prin care trecem, au ținut în loc multe lucrări și realizări frumoase

în Eparhie. Prea Sfințitul Episcop, în dorința de a organiza și promova viața bisericească în eparhie, n'a precupețit timpul și osteneala de a sfătui și îndemna preoțimea să activeze pe toate terenurile, pentru întărirea vieții religioase-morale a poporului nostru.

Deasemeni, prin circulări, scrisori pastorale și decizii chiriarhale s'au dat ordine și instrucțiuni clerului eparhial să activeze pentru ajutorarea familiilor concentraților, să sprijine opera de înzestrarea armatei și să conlucreze cu celelalte autorități din stat, la ofensiva agricolă și sanitară. Insuși Prea Sfințitul Episcop a contribuit personal cu sume importante pentru înzestrarea armatei și ajutorarea familiilor concentraților.

Biserica cu slujitorii săi au fost întotdeauna cei dintâi la datorie, când a fost vorba de luminarea poporului și de jertfă pentru patrie.

1. NUMIRI ȘI TRANSFERARI:

În cursul anului trecut, Secția administrativă bisericească a ținut 4 ședințe, la care s'au discutat chestiuni privitoare la completarea parohiilor vacante și s'au făcut propuneri pentru numiri și transferări de preoți și cântăreți.

Pe baza avizului consiliului eparhial și a aprobării Prea Sfințitului Episcop, au fost hirotoniți preoți următorii candidați:

1. Pr. Gh. Brățășanu student numit la parohia Cotu Văii, județul Constanța pe ziua de 15 Iulie 1939;
2. Pr. Eugeniu Văduva licențiat, numit la parohia Săcele, județul Constanța pe ziua de 15 Iulie 1939;
3. Pr. Pănculescu Teodor student numit la parohia Crucea, județul Constanța pe ziua de 15 Decembrie 1939;
4. Pr. Ion Mihalache student numit la parohia Dobromir Deal, jud. Constanța pe ziua de 1 Decembrie 1939;
5. Pr. Ion Vulcan licențiat numit la parohia Pantelimonul de Jos, jud. Constanța pe ziua de 1 Decembrie 1939;
6. Pr. Chivu David licențiat numit la parohia Hațeg, jud. Constanța, pe ziua de 1 Decembrie 1939;
7. Pr. Constantin Emanoil absolvent de seminar, numit la parohia Ivrinez, jud. Constanța, pe ziua de 15 Iulie 1939;
8. Pr. Ilarion Iordănescu student numit la parohia Moșneni, jud. Constanța pe ziua de 15 Decembrie 1939;
9. Diac. Constantin Andrei licențiat, numit la parohia Sf. Nicolae I din orașul Constanța, pe ziua de 1 Noembrie 1939;
10. Pr. Marin Alexandrescu licențiat numit la parohia Ghiaur Suiucice II jud. Caliacra pe ziua de 1 Martie 1940;
11. Pr. Ioan Voicu student numit la parohia Inlanlăc, jud. Caliacra, pe ziua de 1 Decembrie 1939;
12. Pr. Cilă Marin absolvent al facultății de Teologie numit la parohia Conac, jud. Caliacra, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

13. Preot Gherlan Gheorghe student numit la parohia Bairan Bunar, jud. Caliacra, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

14. Diac. Vicol Gheorghe licențiat numit la parohia Sf. Gheorghe-Bazargic, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

15. Pr. Sandu Sârbu student numit la parohia Stânca, jud. Caliacra, pe ziua de 1 Ianuarie 1940;

16. Pr. Vasile Călinescu absolvent de seminar numit la parohia Simionova, jud. Caliacra, pe ziua de 15 Iulie 1939;

17. Pr. Stelian Negoită student numit la parohia Satălmăș, jud. Caliacra, pe ziua de 15 Iunie 1939;

18. Pr. C. Mihăilescu student numit la parohia Dragoș-Vodă, jud. Caliacra, pe ziua de 15 Decembrie 1939;

19. Pr. Vasile Chivu absolvent de seminar numit la parohia Chiopeler, jud. Caliacra, pe ziua de 15 Decembrie 1939;

20. Pr. I. Chivu student numit la parohia Bașbunar, jud. Caliacra, pe ziua de 15 Decembrie 1939;

21. Pr. Ștefan Dima licențiat numit la parohia Balagea, jud. Caliacra, pe ziua de 15 Decembrie 1939.

22. Pr. Orzan Lascu student numit la parohia Capaclia, jud. Durostor, pe ziua de 15 Iunie 1939;

23. Pr. Manole Stan licențiat numit la parohia Caraomur, jud. Durostor, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

24. Pr. Ioan Teodorescu absolvent de seminar numit la parohia Cociumar, jud. Durostor pe ziua de 15 Ianuarie 1939;

25. Pr. Ioan Barbu absolvent al Facultății de Teologie numit la parohia Colebina, jud. Durostor pe ziua de 15 Iulie 1939;

26. Pr. Ioan Apostol student numit la parohia Alfatar, II jud. Durostor pe ziua de 1 Martie 1940;

27. Pr. S. Costache licențiat numit la parohia Carageat, jud. Durostor, pe ziua de 15 Iulie 1939;

28. Pr. Zamfir Alceu Student numit la parohia Arabagilar, jud. Durostor, pe ziua de 15 Iulie 1939;

29. Pr. Ceroiu Toma absolvent al Facultății de Teologie, numit la parohia Bărbulești, jud. Ialomița, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

30. Pr. Nicolae Pandrea licențiat numit la parohia Orboești, jud. Ialomița, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

31. Pr. Popescu Nicolae licențiat numit la Capela Măgureni — orașul Călărași, jud. Ialomița pe ziua de 1 Decembrie 1939;

32. Pr. Micu Alexandru student numit la parohia Mihail Kogălniceanu, jud. Ialomița, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

33. Pr. Constantin Ștefănescu student numit la parohia Dor Mărunt II, jud. Ialomița pe ziua de 1 Iunie 1939;

34. Pr. Dumitru Mihăilescu student numit la parohia Andolina, jud. Ialomița, pe ziua de 15 Iulie 1939;

35. Pr. Stan Preda student numit la parohia Buliga, jud. Ialomița, pe ziua de 15 Iulie 1939;

36. Pr. Costache Vasile student numit ajutător la parohia Domnița Maria, jud. Ialomița, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

37. Diacon Nedelcu G. A. Gheorghe licențiat numit la parohia Urziceni, jud. Ialomița pe ziua de 15 Noembrie 1939.

a). Transferări după cereri.

Au cerut transferări următorii preoți:

1. P. C. Pr. Econ A. Vârnăv dela parohia „Cuvioasa Paraschiva“ din orașul Constanța, transferat la Parohia Adormirea Maicii Domnului I din Constanța, pe ziua de 1 Iunie 1940;

2. Pr. Dumitru Borcea dela parohia Tufani, jud. Constanța, transferat la parohia Independența — Constanța pe ziua de 1 Iulie 1939;

3. C. Pr. Andrei Dumitru dela parohia Săcele - Constanța, transferat la parohia „Cuvioasa Paraschiva“ din orașul Constanța, pe ziua de 1 Iulie 1939;

4. C. Pr. Oancea Mocanu dela parohia Bairam Bunar-Caliacra, transferat la parohia Dulgheru, jud. Constanța, pe ziua de 1 Decembrie 1939;

5. C. Pr. Nicolae Popescu dela parohia Crucea, jud. C-ța transferat la parohia S. Nicolae Călărași, Capela Măgureni - pe ziua de 1 Decembrie 1939;

6. C. Pr. Teodor Done dela parohia Sf. Dumitru Bazargic Caliacra transferat la parohia „Sf. Treime“-Bazargic, pe ziua de 1 August 1939;

7. C. Pr. Gheorghe Pistol dela parohia Echiscea-Caliacra, transferat la parohia Preselenți, jud. Caliacra, pe ziua de 1 Iulie 1939;

8. C. Pr. Ion Vișan dela parohia Preselenți-Caliacra transferat la parohia Echiscea, județul Caliacra pe ziua de 1 Iulie 1939;

9. C. Pr. Grigore Bolocan dela parohia Vulturești, jud. Caliacra transferat la parohia Malu, jud. Ialomița pe ziua de 1 Iulie 1939;

10. C. Pr. Marin Mihai dela parohia Inlanlâc, jud. Caliacra transferat la parohia Hasi Kioseler, jud. Caliacra, pe ziua de 1 Dec. 1939;

11. C. Pr. Ion Vasilescu dela parohia Caraomur, jud. Durostor transferat la parohia Almalâu, jud. Durostor, pe ziua de 1 Dec. 1939;

12. C. Pr. Vasile Păduroiu dela parohia Acadânlar, jud. Durostor transferat la parohia Bucu, jud. Ialomița, pe ziua de 1 August 1939;

13. C. Pr. Micu Alexandru dela parohia Alfatar II, județul Durostor, transferat la parohia Mihail Kogălniceanu, Jud. Ialom. pe ziua de 1 Dec. 1939;

14. Vasile Ionescu dela parohia Mihail Kogălniceanu, jud.

Ialom. transf. la parohia Alfatar II jud. Durostor pe ziua de 1 Dec. 1939;

15. C. Pr. Vasie Nicolau dela parohia Slobozia Nouă, jud. Ialomița transf. la parohia „Sf. Împărați“ din orașul Călărași - Ialomița, pe ziua de 1 Mai 1940;

16. C. Pr. Mihai Vădana dela parohia Baltagiul Nou, jud. Durostor transferat la parohia Roseți I, jud. Ialomița, pe ziua de 1 August 1939;

17. C. Pr. Ion Toma dela parohia Pribegi-Ialomița transf. la parohia Ciulnița-Ialomița pe ziua de 1 Iulie 1939;

b). Transferări disciplinare:

1. Pr. Vasile Stancu transf. discip. dela parohia Independența, jud. C-ța, la parohia Tufani, jud. C-ța, pe ziua de 1 Iulie 1939;

2. Pr. Bucur Zăinescu transf. discip. dela parohia Sf. Treime-Bazargic, prin decizia chiriarhală No. 3616/939, la parohia Sf. Dumitru-Bazargic, pe ziua de 1 August 1939;

3. Pr. Dumitru Popescu transf. discip. dela parohia Ciulnița jud. Ialomița, prin decizia chiriarhală No. 3864/939, la parohia Pribegi, jud. Ialomița pe ziua de 1 Iulie 1939;

4. Pr. Vasi'e Barbu transferat disciplinar dela parohia Roseți I, jud. Ialomița prin decizia chiriarhală No. 4555/939, la parohia Baltagiul Nou, jud. Durostor, pe ziua de 1 August 1939;

5. Pr. Constantin Vladimirescu transferat disciplinar dela parohia Bucu, jud. Ialomița, prin decizia chiriarhală No. 4562-939, la parohia Acadânlar, jud. Durostor, pe ziua de 1 August 1939;

6. P. Gheorghe Vasilescu transferat disciplinar dela parohia Malu, jud. Ialomița, prin decizia chiriarhală No. 3663/939, la parohia Vulturești, județul Caliacra, pe ziua de 1 Iulie 1939;

Complectarea posturilor vacante de cântăreți, s'au făcut cu îndeplinirea formelor legale. Astfel au fost numiți 51 cântăreți, din cari 31 bugetari și 20 practicanți (onorici).

Consiliul eparhial în plan a ținut o ședință, la care s'a discutat și s'au făcut propuneri pentru înființarea de parohii noi, modificări de parohii, disolvări și complectări de consilii și epitropii parohiale, precum și alte chestiuni cu privire la bunul mers al treburilor eparhiale.

S'au înființat, în cursul anului, 8 parohii, întreținute de credincioși, până la data când Ministerul Cultelor va dispune trecerea lor în bugetul Statului.

1. Parohia Stânca, jud. Caliacra, formată din satele: Stânca și Calăcichioi, prin deslipirea dela parohia Sarimeșe (Unirea) acelaș județ.

Această parohie a fost înființată pentru motive de ordin național bisericesc, întrucât în această comună s'a pripășit renega-

tul Arhimandrit Teodosie Bonteanu, trecut dela uniți, care turbura spiritele ortodoxe, făcând propagandă pentru catolicism;

2. Parohia Dragoș Vodă, jud. Caliacra, prin deslippinge dela parohiile Mansârova și Ezibei, acelaș județ;

3. Parohia Balagea, județul Caliacra prin deslippinge dela parohia Cuiungiuc, acelaș județ;

4. Parohia Chiopeler, județul Caliacra, prin deslippinge dela parohia Chelengie, acelaș județ;

5. Parohia Bașbunar, jud. Caliacra, prin deslippinge dela parohia General Stan Poetaș, acelaș județ;

6. Parohia Moșneni, jud. Constanța, prin deslippinge dela par. Domnița Elena, acelaș județ;

7. Parohia Alfatar II, jud. Durostor, prin deslippinge dela parohia Alfatar, acelaș județ;

8. Parohia Jilavele de Jos II, jud. Ialomița, prin deslippinge dela parohia Jilavele, acelaș județ.

2. MODIFICARI DE PAROHII

În urma hotărârii Consiliului eparhial s'a făcut următoarele modificări de parohii:

1. Satul Zarnici deslippinge dela parohia Cociular, jud. Durostor și alipit la parohia Cainargeaua Mică, acelaș județ, pe ziua de 26 Martie 1940;

2. Satul Topci deslippinge dela parohia Cainargeaua Mare, jud. Durostor și alipit la parohia Cociular, acelaș județ pe ziua de 26 Martie 1940;

3. Satul Hogeachioi deslippinge dela parohia Doimușlar, jud. Durostor și alipit la parohia Bazaghian, acelaș județ pe ziua de 26 Martie 1940;

4. Satul Arabagi deslippinge dela parohia Cairac Beibunar, jud. Durostor și alipit la parohia Carageat, acelaș județ pe ziua de 26 Martie 1940;

5. Satul Luminița care nu depindea de nici o parohie s'a alipit la parohia Corbul de Jos, jud. Constanța pe ziua de 26 Martie 1940;

6. Satele Duștubac și Hogeia Olar deslippinge dela parohia Curtbunar județul Durostor și alipite la parohia Cociumar, acelaș județ pe ziua de 26 Martie 1940;

7. Satul Cioara deslippinge dela parohia Malu, jud. Ialomița și alipit la parohia Principesa Maria, acelaș județ, pe ziua de 26 Martie 1940.

3. MIȘCARE ÎN PERSONAL:

În general s'a făcut următoarea mișcare în personalul clerical din eparhie:

Au fost hirotoniți 34 preoți și 3 diaconi; transferați după cerere 17 preoți și 4 cântăreți; numiți 51 cântăreți; transferați

disciplinar 6 preoți; scoși la pensie pentru limită de vârstă 3 preoți și 14 cântăreți; au ieșit din eparhie 6 preoți și a venit un preot; duhovnici au fost făcuți 5 preoți; ranguri onorifice s'au acordat la 10 preoți; au decedat 5 preoți și 4 cântăreți,

Concedii s'au dat preoților și cântăreților pentru studii, căutarea sănătății și interese familiale, astfel: pentru studii 87 cazuri de boală 62 și diferite interese familiale 61.

IV. Situația parohiilor din eparhie și personalul bisericesc.

Avem în toată eparhia 16 parohii urbane; 12 suburbane și 379 rurale. În total 409 parohii. Dintre aceste 16 sunt extrabugetare întreținute de locuitori.

Aceste parohii repartizate pe județe sunt:

Județul	Urbane		Suburbane		Rurale		Total
	Buget	Extra b.	Buget	Extra b.	Buget	Extra b.	
Constanța	10	—	4	—	95	—	109
Caliacra	4	—	4	—	58	7	73
Durostor	1	—	3	—	52	5	61
Ialomița	3	—	1	—	158	4	166
Total	18	—	12	—	363	16	409

Cele 409 parohii sunt deservite de un număr de 433 preoți, de 9 diaconi și de 440 cântăreți,

Clerul eparhial după atribuțiuni, se împarte astfel:

Preoți parohi la parohii bugetare 363; preoți parohi la parohii extrabugetare 16; preoți ajutători bugetari 38; diaconi 9.

După studii: Preoți licențiați în teologie 100; preoți cu academia teologică 1; preoți cu seminarul gradul II 338; preoți cu seminarul gradul I 16; preoți fără studii (călugări) 5.

Situația cântăreților bisericești din eparhie este următoarea: Cântăreți bugetari 267; cântăreți nebugetari 173. După studii cântăreți cu școală și asimilați 267; cântăreți fără școală 173.

Menționăm că în toată eparhia avem 526 posturi vacante de cântăreți bisericești. Cele mai multe posturi vacante de cântăreți sunt în Cadrilater. Cauzele pentru care întârzie ocuparea acestor locuri vacante sunt condițiunile grele ce se cer candidaților, precum și salarizarea prea mică, față de nevoile vieții.

V. Disciplina Bisericească.

În urma suspendării activității Spiritualului Consistoriu e,

parhial, chestiunea disciplinării clerului a trecut în competența Prea Sfințitului Episcop.

Pedepsele aplicate de Chiriarh sunt definitive, afară de cazurile de caterisire și depunere din cler, când se poate face apel la Sfântul Sinod.

Pentru diferite abateri disciplinare s'a făcut cercetări asupra clericilor din parohiile: Buești-Ialomița; Ferdinand I-Ialomița; Iazu-Ialomița; Jegălia-Ialomița; Valea Ciorii-Ialomița; Tândărei-Ialomița; Bărbulești-Ialomița; Coșereni-Ialomița; Pribegi-Ialomița; Principesa Elena-Ialomița; Socariciu-Ialomița; Mircea Vodă-Caliacra; Sf. Gheorghe-Cavarna, Gargalâc, Alexandria, Suiuciu și Vulturești din județul Caliacra; Tortoman, Runcu, Șipotele, Domnița Elena și Adam Clisi din județul Constanța; Căzâlgicli, județul Durostor și Silistra-Durostor.

Cercetările s'au făcut de către Prea Cucernicul Revizor eparhial Gh. N. Ionescu-Călărași, Prea Cucernicii Referenți și de Prea Cucernicii Protoierei. Unde clericii au fost găsiți vinovați, li s'au aplicat sancțiuni după gravitatea cazului, iar unde vinovățiile lor n'au putut fi probate, dosarele au fost clasate.

VI. Locașurile Bisericești.

În cursul anului au fost reparate locașurile bisericesti din parohiile Albești, Brătianu, Bogata, Rădulești, Crunți, Gura Ialomiței din județul Ialomița; Potârnichea, Gura Dobrogii, Plopeni, Mereni din județul Constanța; Satâlmăș, Armutlia, din județul Caliacra; Gârlița, Hașchiori, Frășari din județul Durostor.

S'au redeschis și sfințit Bisericiile: Dichiseni, Gura Ialomiței din județul Ialomița; Coroana, Vâlcelele, Corbul de Sus, Valea Seacă, Furnica, din județul Constanța.

Biserici în curs de construcție se găsesc în satele: Ilanlâc, Titu Maiorescu, Florica, Dropia, Duranlar, Regina Maria, Rogojina, Vulturești, Velicova, Mansârova, I. G. Duca, Voinești, Fândâcli, Conac, Aliciu Mare și Viișoara, jud. Caliacra; Ghiurghenig, Ghiulercchioi, Velichioi, Bazarghian, Baltagiul Nou, Pirlui Nou Căzângicli, Capaclia, Arabagilar, Ūzungiorman, Turcșmil, Babuc, Arabagi, Cociumar și Mănăstirea Dervent, jud. Durostor; Gimbășani, Barza, Ion Lahovari, Principesa Elena, Sf. Gheorghe-Călărași și Flăroaica, jud. Ialomița; Ivrinez, Grădina, Urluia, Domnița Elena, Ciocârlia de Sus, Moșneni și Dulcești jud. Constanța.

VII. Activitatea clerului și viața bisericească din Parohii :

Slujitorilor Bisericii li se cere astăzi o mult mai întinsă activitate extrabisericească.

În afară de serviciul bisericesc și îndeplinire a obligațiunilor pastorale din parohie, preoții au activat în școala primară, au participat la opera de educare a tineretului prin : străjerie,

pregătirea premilitară, căminurile culturale și au dat concursul autorităților locale la promovarea tuturor chestiunilor de folos obștesc. Parte din preoți au lucrat și pe teren economic-cooperatist.

Pe toate terenurile de lucru activitatea clerului eparhial s'a dovedit rodnică.

Predici s'au ținut în toate Bisericile din eparhie.

Sfintele slujbe s'au săvârșit regulat. Procesiuni religioase s'au făcut cu prilejul pomenirii eroilor și la vremuri de secetă. Bisericile sunt în cea mai mare parte bine și frumos împodobite cu cele de trebuință. Obiectele necesare cultului sunt păstrate cu evlavie. Curțile Bisericilor sunt curate. Cimitirile sunt îngrădite și plantate cu arbori și pomi roditori. Aproape toate parohiile au biblioteci, înzestrate cu diferite reviste și cărți. La multe Biserici parohiale, răspunsurile la Sf. Liturghie se dau de coruri formate cu elevi dela școala primară.

Fiecare parohie își are constituite organele parohiale. Sunt cazuri când membrii consiliului și epitropiei parohiale, în loc să ajute pe preoți la conducerea treburilor parohiale, îi fac greutăți, sau se opun la executarea ordinelor și dispozițiilor venite de la centrul eparhial.

Impotriva acestora s'au luat măsuri.

Case parohiale sunt puține.

În urma noilor obligațiuni de activitate a clerului, starea morală și religioasă a credincioșilor din eparhie, este bună și se observă o întărire a credinței ortodoxe, precum și un respect mai deosebit fața de slujitorii altarului.

În multe parohii s'au înființat comitete, cu scopul de a se strânge fonduri pentru construcții și reparații de biserici. Ajutoare bănești și în natură s'au împărțit celor săraci, cu prilejul sărbătorilor Crăciunului și ale Învierii Domnului.

La orașe membrii clerului au făcut colecte prin biserici și pela credincioșii din parohie și cu banii strânși s'au cumpărat alimente, pe cari le-au dăruit pe la spitale, penitenciare, căminurile de ucenici, azilurile de bătrâni și alte instituții de binefacere.

Pentru verificarea activității preoților din parohii și susținerea lor în acțiunea pentru ridicarea și luminarea poporului, Prea Sfințitul Episcop a făcut numeroase vizite canonice în eparhie.

Pretutindeni s'a interesat de starea religioasă a credincioșilor, situația Bisericilor și nevoile satelor, împărțind ajutoare bănești și mângâind pe cei în suferință. Unde a găsit coloniști, i-a îmbărbătat și povățuit să nu uite cele două pârghii de rezistență ale neamului: credința ortodoxă și dragostea de Țară.

S'au făcut vizite canonice în parohiile: Suiuciu și Titu Maiorescu, județul Caliacra la 17 Iulie 1939; Săcele-Constanța la 5 Noembrie 1939, Ferdinand I, Dorobanțu, Carol I, Hârșova Crișan-Constanța la 12 Noembrie 1939 și Peștera-Constanța.

VIII. Protoieriiile :

În eparhia Constanța avem 11 protoierii, din care opt prevăzute în bugetul Onor. Minister de Culte, câte două de fiecare județ și trei onorifice.

Prea Cucernicii Protoiereii deslășoară o frumoasă activitate pe teren religios, cultural și național.

În cursul anului au inspectat aproape toate parohiile din circumscripția respectivă. În Cadrilater în special, inspectarea parohiilor se face foarte greu, nefiind cale ferată. Prea Cucernicii Protoiereii se prezintă pretutindeni cu demnitate și susțin interesele Bisericii.

Din rapoartele de inspecție, ce li s'au făcut de către Prea C. P. Ec. Gh. N. Ionescu-Călărași, Revizor Eparhial județul Ialomița, se constată: Arhiva se păstrează în dulapuri închise și fiecare parohie își are dosarul său. Registrele de intrare și ieșire sunt ținute în regulă, cuprinsul hârtiilor oficiale bine redat. Lucrări în întârziere sunt la toate protoieriiile. Parte din aceste lucrări privesc întocmirea fișei de pensiuine a personalului clerical. Salariile s'au încasat și achitat la timp pentru întregul personal. Lucrările de cancelarie se îndeplinesc cu multă seriozitate deși nu au spese de cancelarie.

IX. Mănăstiri :

Așezările mănăstirești și-au continuat activitatea de anul trecut. Avem în eparhie trei mănăstiri: 1. Mănăstirea „Sf. Elena dela Mare“, județul Constanța, cu un ieromonah; 2. Mănăstirea „Gherontie Episcopul“ din com. Balaciu, Județul Ialomița, cu 4 ieromonahi și un frate; 3. Mănăstirea „Crucea de leac“-Dervent, județul Durostor cu 3 ieromonahi.

La Mănăstirea Dervent s'a ridicat și terminat o frumoasă Biserică, care în curând urmează să fie sfințită.

X. La Centrul Eparhial :

Lucrările de cancelarie s'au înmulțit în fiecare an.

Correspondența intrată și rezolvată se ridică la 9005 acte.

În cancelaria Sfintei Episcopii, avem doi consilieri referenți cari conduc lucrările celor trei secții ale Consiliului eparhial: Preot econom Constantin Staicu, consilier referent la secția economică și delegat de Prea Sfințitul Episcop cu ord. Nr. 2915/940 să conducă și lucrările secției administrative bisericești, până la numirea unui titular, și Pr. econom Marin Rădulescu consilier referent al secției culturale. Postul de consilier referent al secției administrative bisericești a rămas vacant pe data de 1 Aprilie 1940, prin optarea Preotului Econom Arghir Vârnăv pentru postul de preot paroh al parohiei Adormirea Maicii Domnului 1 din orașul Constanța.

În cancelaria eparhială mai sunt 10 funcționari, din cari 7 plătiți din bugetul statului și 4 din bugetul eparhiei.

Remarcăm, că prin chemarea la datorie către patrie a tuturor fiiiilor Țării, au fost concentrați și parte dintre funcționarii noștri și din pricina aceasta, pentru ca serviciul să nu sufere, au fost obligați, ceilalți funcționari, să vină la cancelarie în fiecare zi și după amiază.

În cursul anului 1940-41, se va alcătui un regulament interior de administrație al Eparhiei, pentru care rugăm Onor. Adunarea Eparhială să dea cuvenita aprobare și să lase la aprecierea Prea Sfințitului Episcop, delegarea unei persoane competente care să se ocupe cu redactarea acestui regulament.

Aceasta este activitatea secției administrative bisericești din cursul anului trecut și Vă rugăm să binevoiți a lua act de cele expuse în prezentul raport și a da cuvenita ratificare lucrărilor Consiliului eparhial, care sunt în perfectă legalitate.

Consilier Referent,

(ss) **Pr. Ec. C. Staicu**

• Membrii Consiliului	{	Pr. Ec. Gh. Popescu
		Pr. Ec. Gh. N. Ionescu
		Pr. Ec. D. Dobre
		Pr. Ec. V. Slivneanu

R A P O R T U L

Secției Culturale către Adunarea Eparhială pe anul 1939-40

Nr. 3740 din 24 Maiu 1940

*Prea Sfințite Stăpâne,
Prea Cucernici Părinți,
Onorați Membri,*

În conformitate cu art. 145 din Statutul de organizare al Bisericii ortodoxe române, am onoare a Vă aduce la cunoștință mersul chestiunilor, care privesc Secția Culturală, în eparhia noastră, în cursul anului 1939—1940.

Timpurile de înfrigurare și nesiguranța zilei de mâine, în care am petrecut anul expirat, din cauza evenimentelor internaționale și a griiei hotarelor țării, sunt cauze care au stânjenit intensificarea activității culturale.

Civilizația și cultura se dezvoltă în timp de pace, iar războiul distrege și consumă, orice-i iese înainte.

Contribuția tuturor, materială și morală, se îndreaptă spre întărirea națiunii și pregătirea spiritului de jertfă.

Surescitarea sufletească nu ne îngăduie a gândi, sau reflecta la cele spirituale.

Dictonul latin : „*Primum vivere, deinde philosophari*“, își are actualitatea acum și e potrivit stării de spirit a timpului de față.

În ritmul nou, pe care conducătorii noștri se silesc, să-l impune Statului Român, se dă atenția cuvenită credinței și reînvierei virtuților creștinești, care în trecutul neamului nostru au fost conșopite cu cele naționale.

S'a ajuns la convingerea, că, credința în Dumnezeu este balsamul întăritor și izvorul de putere al virtuților naționale, în vremuri de grea cumpănă.

Trecutul neamului nostru este proba cea mai vădită.

Prea Sfințitul nostru Episcop Gherontie, înielegător și pătrunzător al situației și timpurilor prin care trecem, a ținut să stimuleze preoțimea, prin ordine și dispozițiuni date și prin controlarea pe teren a activității preoților, fie de Prea Sfinția Sa personal, fie prin delegațiile, prin care m'a onorat de a inspecta activitatea preoților pe teren cultural.

Nu s'a putut face atât, cât s'au luat dispoziții și s'a dorit, ținând seamă de starea sufletească a credincioșilor, căreia a trebuit să ne acomodăm.

Suspendarea legii Serviciului Social, a cărui prin scop era cultural, este dovada stării de spirit a timpului de față.

Prea Sfinte Stăpâne,

Onorată Adunare Eparhială,

Activitatea Secției Culturale se ramifică în trei direcțiuni distincte și anume: Activitatea pe teren literar, învățământul religios și misionarismul.

I. Activitatea cultural-literară

1. *Clerul eparhiei* este la înălțimea cerințelor culturale ale timpului. Tendința generală este, ca toți preoții să fie licențiați, cu timpul. Avem la orașe numai preoți licențiați și la țară mulți cari și-au luat licența și foarte mulți preoți, cari urmează teologia. Cu timpul, toți preoții, cari dispun materialicește, vor urma Facultatea de teologie.

Este un mare avantaj moral, a avea un cler cult. La țară preoții licențiați, fiind singurii titrați în sat, au un deosebit aport moral, atât asupra celorlalți factori sociali, dar mai ales asupra credincioșilor. Preoții licențiați au și stare materială mai bună, iar cei ce muncesc, obțin rezultate frumoase pe toate terenurile. Preoții tineri și titrați se ocupă serios și cu chestiunile culturale, atât laice cât și bisericești, cetind ce se tipărește nou.

Obligatoritatea de a se face recenzia unei lucrări, în ședința intimă a cercurilor pastorale, a stimulat mult dorința de cetit între preoți și s'a lucrat cu mult folos. S'a trimis preoților un tablou de cărțile interesante, spre a li recenzate și am publicat în Tomis multe recenzii făcute de preoți.

Preoții sunt și factorii susținători ai ideii de stat și ai națiunii române, în toată Eparhia, dar mai ales în Cadrilater, preoții își îndeplinesc cu multă demnitate, muncă și chiar suferință, această îndatorire, spre cinstea lor și spre înălțarea prestigiului Bisericii noastre.

2) *Revista Tomis* servește interesele eparhiei și publică lămuriri și articole, cari privesc chestiuni la ordinea zilei. Astfel în cursul acestui an s'au publicat legile și articole lămuritoare asupra; Căminelor Culturale, Straja Țării, Pregătirea Premilitară, Misionarism. La Crăciun și Paște au ieșit numere speciale privind aceste sărbători, ca momentele cele mai însemnate din viața creștină. S'au publicat deasemenea și lucrările complete ale Adunării eparhiale din Mai 1939, spre a avea cunoștință toți preoții eparhiei și cei ce se interesează de bunul mers al Bisericii, despre activitatea administrativă centrală a eparhiei.

În cele mai multe numere au fost publicate articole, cuvântări, pastorale, vizite canonice și sfaturi ale Prea Sfințitului nostru Episcop Gherontie, lucrări ce servesc de norme și îndemn pentru preoți ca să activeze și pe acest teren.

Revista a apărut regulat și în o formă îngrijită. Material pentru publicat avem îndeajuns rezervă, trimis de colaboratori, proți, din eparhie. Dintre laici colaborează mai mult D-nii Al. P. Nicorești și Dr. Ioan Dinu.

Revista și-a mărit tirajul anul acesta și este cerută și de credincioși, din afară de Biserică, mai ales intelectuali.

3) *Biblioteca eparhială* funcționează în condiții multumitoare. Prea Sfințitul Episcop prin decizia Nr. 3989 din Iunie 1939 a stabilit normele de folosirea cărților din bibliotecă.

În urma publicării prin Tomis, că avem cărți de însemnată valoare teologică, biblioteca a fost cercetată de tinerii preoți studenți, cărora le-am împrumutat opere teologice, care nu se găsesc de vânzare la librării și sunt foarte rare și scumpe. Avem peste 200 asemenea opere date în afară.

Biblioteca a fost cercetată în cursul anului de 140 de cetitori, un număr de 400 de volume, ceea ce este recordul din cât s'a cetit până acum anual.

Anul acesta numărul volumelor s'a înmulțit cu 160 de exemplare noi, între care menționăm date gratuit 20 volume științifice și teologice dela Consiliul Central Bisericesc, din depozitul tipografiei Cărților bisericești și 72 de volume dela Casa Școalelor. Deasemenea din tot felul de cărți și lucrări de diferiți autori, care s'au primit spre distribuire, sau colportaj, am oprit și pentru bibliotecă câte un exemplar.

Avem acum 1940 de volume.

4) *Bibliotecile parohiale* sunt în refacere. Prea Sfințitul nostru Episcop Gherontie, prin Decizia No. 6163 939, a luat dispoziții privitoare la aranjarea și funcționarea bibliotecilor, la fiecare Biserică, iar la vizitele canonice, pe care le-a făcut, s'a interesat și de biblioteci, dând ordine și dispoziții și atrăgând atenția preoților, să se pună în regulă.

În delegațiile, date de Prea Sfințitul Episcop, la diferite ocazii, s'au vizitat întotdeauna și bibliotecile parohiale. S'au inspectat 36 de biblioteci referindu-se Prea Sfințitului Episcop despre cele constatate și comunicând preoților respectivi lipsurile, sau laude pentru cei muncitori.

În procesele verbale formulare, care s'au tipărit pentru inspecțiile Protoereilor la Parohii, s'a prevăzut la capitolul IV cele constatate relativ la bibliotecile parohiale.

S'au repetat îndemnul și dispozițiunile relativ la înființarea și funcționarea bibliotecilor și cred că vom obține cu timpul o mișcare cu rezultate frumoase.

S'a accentuat, că trebuie să se mențină biblioteca parohială separată de orice bibliotecă publică, a Căminului, a Școalei, sau altele, cum practica preoții în multe parohii.

5) *Colportajul* este ceva nou, introdus anul acesta în eparhia noastră.

Cu aprobarea Prea Sfințitului Episcop, s'a înființat pe lângă biblioteca eparhială, un depozit de broșuri, iconițe, cruciulițe, estine și foarte mult cerute și de folos pentru credincioși.

Cu ordinul No. 6443 939 a fost pus la dispoziția Secției Culturale un fond de 10.000 (zece mii) lei, care a fost rulat de mai multe ori în cursul anului. S'au cumpărat circa 20.000 exemplare broșuri, în valoare de circa 40.000 lei. S'au distribuit prin cercurile pastorale misionare gratuit, sau sub cost circa 12.000 exemplare. Costul lor a fost achitat anticipat Sfintei Episcopii, care a avut și un beneficiu. Acum avem în depozit circa 8.000 exemplare cărțile, iconițe, cruciulițe, etc. în valoare de 14.000 lei.

Rezultatele frumoase, care au fost obținute prin acest mijloc de propagandă, au întrecut orice așteptări. Consemnările din procesele verbale de ședință ale cercurilor, sunt dovezi vădite. S'au publicat și în Tomis o parte din aprecierile și constatările făcute de preoți în această privință.

Multe parohii au înființat colportaj și tindem, ca, cu timpul toate parahiile să aibă la pangar broșuri și iconițe estine pentru popor.

Dorința Prea Sfințitului nostru Episcop este, ca anul acesta să dăm o extindere mai mare colportajului. În acest scop avem și în bugetul eparhiei prevăzute sume cu mult mai mari decât în anul trecut.

Fiind primul an al cercurilor pastorale și fondurile misio-

nare strânse mici, nu s'a putut face tot ceiace voiam, dar cu timpul nădăjduim, să obținem rezultate apreciable. .

Deosebit Prea Sfințitul nostru Episcop dorește ca în anul acesta să scoatem la eparhie o editură și o bibliotecă de popularizare.

6) *Conferințele generale preoțești* s'au ținut anul acesta în două serii, în capitalele de județe, în zilele de 16 și 17 Noembrie 1939, cu subiectele: *Teoretic*: Biserica față de Legea Serviciului Social și activitatea preotului în Căminul Cultural.

Practic: Mijloacele, prin care se pot strânge fondurile necesare la construcții, reparații și întreținerea sfintelor locașuri și modul lor de administrare conform legilor în vigoare.

Despre rezultatele obținute am publicat o dare de seamă în Tomis-ul pe Ianuarie 1940.

Însemnătatea subiectelor, tratând chestiuni la ordinea zilei, au dat loc la discuții însemnate și s'au ajuns la concluzii cu rezultate practice și folositoare.

La Constanța, deschiderea conferințelor a fost onorată cu prezența Prea Sfințitului Episcop Gherontie și a reprezentanților șefi de autorități ai Ținutului, județului și școalei. S'a accentuat cu acea ocazie importantul rol social al preotului.

7) *Legea Serviciului Social* încadrează pe preot în un însemnat rol social, la care au râvnit mulți din înaintașii noștri, când Biserica era ținută departe de orice acțiune socială. Rezultatele se vor vedea mai târziu. Suspendarea legii, n'a însemnat și suspendarea activității, căci prin Căminele Culturale, preoții își îndeplinesc rolul cu prisosință, iar cei cari muncesc au multe avantajii, mângâieri și laude.

S'a stăruit neconținut prin ordine și sfaturi, ca preoții să-și impună autoritatea și să facă neapărat parte din conducere, ceea ce s'a realizat în o însemnată măsură. Din rapoartele, pe cari le-am primit dela Protoierei, s'au înființat în eparhie până acum 199 de Cămine la care 106 preoți sunt președinți și 48 directori, restul sunt vice președinți sau numai membri de drept.

Toate ședințele publice ale cercurilor pastorale, precum și orice activitate culturală extrabisericească se efectuează de preoți în cadrul căminelor culturale, și se obțin rezultate satisfăcătoare.

Un exemplu vorbitor pentru toți preoții și iubitorii de cultivare a poporului, ne-a dat Prea Sfințitul nostru Episcop Gherontie, cu ocazia inaugurării Căminului Cultural din comuna Săcele, jud. Constanța, în ziua de Duminică 5 Noembrie 1939, Cămin care poartă numele Prea Sfinției Sale.

A îmbrăcat atunci 73 de copii și a donat cinci mii de lei, ca prim fond pentru construcția localului Căminului, promițând, că va contribui cu aceeaș sumă în fiecare an.

II. ÎNVĂȚĂMÂNTUL RELIGIOS

1) *În școala primară* preoții și-au făcut datoria, de a preda învățământul religios, putem zice fără excepție. Rezultatele obținute până acum de preoții, cari au muncit cu dragoste, i-a încurajat pe toți la lucru.

Datorită măsurilor luate de Prea Sfințitul Episcop prin care a obligat pe Prea Cucernicii Protoerei să inspecteze, cel puțin odată pe an pe toți preoții la școala primară, s'au făcut anul acesta 180 de inspecții, de către Protoiereii respectivi.

De câte ori am fost în ocazii cu delegații, am inspectat și școlile primare respective.

Unii preoți au muncit anul acesta în școala primară suplinind și pe domnii învățători concentrați, conform hotărîrii Sfântului Sinod. Inspectoratul școlar al Ținutului Marea a adus în această privință laude pentru munca depusă de preoți. N'a fost nici un preot lipsă dela datorie.

2) *Școala de cântăreți bisericești* a eparhiei „Episcopul Gherontie” s'a mutat anul acesta la Medgidia. A fost inspectată în ziua de 27 Martie a. c. și s'au constatat lucruri multumitoare. Domnul Director Alexandru Raicu, autoritar în administrație și muncitor la studii, împreună cu trei profesori titrați tineri și capabili, fac ca școala să corespundă scopului, pentru care ființează și să fie vrednică de numele ce-l poartă, al întemeietorului și susținătorului ei.

În Iunie 1939 am avut cinstea, de a fi delegat de Prea Sfințitul Episcop Gherontie, ca președinte al comisiei de examinare de fine de an și de diplomă. Au absolvit școala anul trecut 18 elevi.

La examenul de diplomă a luat parte ca delegat al Onor. Minister de Culte și Arte Dl. I. Popescu Pasărea, profesor la Academia de muzică bisericească din București, cel mai calificat cunoscător din țară în muzică bisericească.

În procesul verbal dresat cu acea ocazie Domnia Sa a consemnat cele mai frumoase cuvinte despre felul cum e condusă școala și de cunoștințele, ce a constatat, că le posedă elevii.

Anul acesta școala are 64 de elevi.

3) *Străjeria* este instituție națională prin excelență. Prin ea se caută a se reînvia virtuțile strămoșești, între care practicarea datinelor religioase ocupă loc de cinste. Preoții peste tot unde pot își îndeplinesc îndatoririle religioase. Luni asistă la ridicarea pavilionului, iar Sâmbăta la lecții morale practice.

Preoții muncesc și au mult folos prin educația ce o dă străjerilor. Am văzut străjeri făcând curățenie în curtea Bisericii și la cimitir, ajutând preotului la serviciul divin, cântând în cor sfânta liturghie și îi folosește preoții și la lapte de milă creștină în parohii. La Șabla-Caliacra, am ascultat cor pe două voci cântând sfânta liturghie, deși toți erau minoritari. În prima săptămână

mână a postului mare, sâmbătă, s'au spovedit și împărtășit toți străjerii din țară. Prea Sfințitul Episcop prin o circulară trimisă în eparhie a îndatorat pe preoți, ca să se silească de Paști, să spovedească și împărtășească pe toți tinerii.

Este de remarcat, că în cadrul străjeriei la școalele de ucenici ale Marinei și C. F. R. din Constanța, lucrează intens, aducând mult aport Bisericii, Asociația Creștină a tinerilor. Acesta este lucru foarte îmbucurător cunoscând că muncitorimea era sursa de recrutare a bolșevismului și ateismului.

4) *Pregătirea Premilitară* este iarăși o instituție nouă, care ajută preotului la întărirea sentimentului religios în popor și în lupta cu sectanții. Predarea de cunoștințe religioase și mai ales deprinderea tinerilor cu practicele de cult ale Biserici ortodoxe, ajută la formarea viitorilor buni creștini.

Deasemenea munca de folos obștesc la care sunt obligați tinerii premilitari a adus multe foloase la Biserici lucrând la construcții, reparații și înfrumusețarea curților.

III. Misionarismul.

Ortodoxismul fiind adevărata învățătură a Mântuitorului în mijlocul lui n'au putut rezista rătăciții de credință din decursul timpului, deaceia în ortodoxism erau masele cele mai compacte de credincioși cu acelaș fel de credință. Libertățile și democratismul, precum și alipirea provinciilor locuite de români, au adus între noi și streini și înstreinați de credința ortodoxă, care au atras în cursele înstrăinării și pe unii fii slabi ai Biserici naționale ortodoxe:

Altădată, prin misionarism înțelegeam munca și zelul de răspândirea creștinismului printre păgâni și barbari, dar acum avem de lucru în țara și Biserica noastră cu streinii și înstreinații, care ne blamează și caută să discrediteze rolul social și puterea de mântuire a Bisericii ortodoxe.

1) De câțiva ani Ministerul Cultelor schimbă, pe baze de decizii situațiile și raporturile sectelor în stat.

În Iulie 1939 s'a dat decizia Nr. 31999 a Ministerului Cultelor, prin care se reduce dela 100 la 50 numărul de familii, cari au dreptul să formeze o comunitate sectară. Dacă s'ar respecta și areastă dispoziție, autoritățile închizând casele de adunare, care sunt sub acest număr, s'ar ajunge la un rezultat bun, întrucât nu sunt sectari compacti, decât în câteva localități din eparhie.

S'au interzis practicile cultelor periculoase siguranței statului și jignitoare bunelor moravuri. Prin aceasta s'au împărțit sectele în două categorii, din care sunt admise cultele: baptist, adventist de ziua 7-a și evangheliști, iar ceilalți toți sunt interziși.

Avem în eparhie 2363 sectanți din care bapțiști 411, ad-

ventiști de ziua 7-a 1369 și evangheliști 64, în total 1944 sec-
tanți din cei admiși, iar 519 fac parte din cultele neadmise.

2) *Misionarii oficiali*, plătiți de Minister fiind desliințați, Prea Sfințitul nostru Episcop a avut grijă, să numească misionari o-
norifici, mai ales în Cadrilater, iar anul acesta au fost prevă-
zute în bugetul eparhiei sume pentru plata a doi misionari, care
au funcționat în persoana domnișoarei Maria Dinu licențiată în
teologie, misionară pentru chestiuni culturale și mila creștină, în
orașul Constanța și Preotul Ștefan Bumbac, misionar pentru ră-
tăciții de credință și tinerii Pregătirii Premilitare în orașul și
județul Constanța. Amândoi misionarii și-au îndeplinit cu conș-
tinciozitate rolurile și s'au publicat la timp în Tomis actele cele
mai de seamă, din activitatea d-lor.

Pentru Cadrilater avem un protoiereu misionar, cu sediul
la Almălău, Durostor.

Deosebit de aceasta Prea Sfințitul Episcop, prin circulări
și ordine speciale, a obligat pe toți preoții, să-și îndeplinească
îndatorirea de misionar ai ortodoxismului, mai ales în localitățile
contaminate.

Din rapoartele, primite dela Protoierei, reiese că au fost
cercetați în deaproape sectanții, mai ales că autoritățile civile au
dat concursul în vederea evenimentelor dela ordinea zilei.

În baza delegațiilor date de Prea Sfințitul Episcop s'au cer-
cetă în cursul anului centrele sectare din orașul Constanța, pa-
rohiile : Săcele, Fântânele, Cogealac și Vișoara jud. Constanța,
Principesa Elena, Misleanu, Barza, Cocora, Colelia, jud. Ialomița ;
Răcari, Uni-ca, Stânca, Calăcihioi, județul Caliacra.

Peste tot s'au cercetat acasă sectanții unde s'a discutat cu
ei contradictoriu. Deasemenea am luat parte și la adunările lor
unde am vorbit, iar la centrele mai mari am stat mai multe zile,
am făcut serbări și demonstrații, procesiuni, cum a fost la Să-
cele, Principesa Elena, Colelia și Barza.

S'a dat instrucțiuni preoților, de felul cum să procedeze
față de sectanți, vechind ca cel puțin să nu se mai înmulțească.
S'a cerut și concursul autorităților, stăruind ca să se aplice dis-
pozițiunile și legile în vigoare relativ la libertățile de propagandă
ale sectarilor. S'a constatat, că cercetarea și admonestarea sec-
tanților de către reprezentanții autorității centrale bisericești, îi
derutează și-i descreditează în fața poporului ; iar credincioșii
ortodoxi se lămuresc asupra credințelor greșite a sectanților și
se întăresc în credința ortodoxă. Lipsa locașurilor de închinare
pentru ortodoxi, care se observă mai ales în Cadrilater, ajută
sectanților în propaganda lor. Ar trebui ca guvernele să dea mai
multă atenție Bisericii ortodoxe naționale, singura, care poate să
lupte pentru închegarea unității de simțiri românești între felu-
ritele nații, care locuiesc în țara noastră.

3) În cursul anului au trecut la ortodoxie 36 de persoane.

și anume : 13 mozaici, 8 luterani, 4 mahomedani, 1 greco-catolic 6 adventiști, 2 catolici 2 aconfesionali.

4) În timpul verii și la sărbătorile mari s'au făcut servicii divine, s'au ținut cuvântări și serbări religioase la deținuții din închisoarea preventivă, la azilul de bătrâni, cămine de ucenici, etc. Cu acele ocaziuni s'au împărțit și ajutoare strânse prin colecte în Bisericiile din oraș și din fondurile Sfintei Episcopii.

5) Reînființarea cercurilor pastorale misionare la 1 Aprilie 1939 a pus preoțimea pe lucru serios și avem mulțumirea a Vă anunța, că rezultatele sunt foarte îmbucurătoare.

O notă caracteristică este, că preoții n'au lipsit dela datorie și au luat parte toți la ședințele ținute. Excepții au fost foarte puține și aceasta este și motivul, pentru care n'a fost pedepsit nici un preot din această cauză.

Cercurile pastorale sunt singura ocazie, ca preoții să se cunoască între ei, să se stimuleze, să se povățuie că în lucrarea pastorală, să se prețuiască fiecare pe sine și pe colegi, să se cultive prin recenzii de lucrări, să se ajute în lucrarea pastorală, să se folosească de experiențele colegilor în lupta socială etc. Pentru popor cercurile au influență în direcțiunea cultivării sentimentului religios, prin serviciile și cântările în sobor în direcțiunea culturii religioase aceasta o dobândesc la ședințele publice.

Dările de seamă publicate în Tomis, au arătat că ședințele cercurilor au prilejuit la mulți preoți mulțumire și înălțare sufletească pe care le-au avut ca rezultate ale muncii lor.

Anul acesta s'au ținut 340 de ședințe de cercuri.

6) La Catedrala episcopală au fost rânduiți cu un tablou aprobat de Prea Sfințitul Episcop, preoții dela Catedrală și din oraș cari n'au Biserici și au ținut predici în fiecare Duminică și sărbători mai însemnate.

Prea Sfințite Stăpâne,

Onorată Adunare eparhială,

Dacă timpurile prin care trecem, ne cer a ne concentra toată munca de fii ai neamului, întru consolidarea și apărarea scumpei noastre patrii și dacă nu s'a putut face tot ceeace ați dorit și ați rânduit Prea Sfinția Voastră, se cuvine să ne rugăm lui Dumnezeu, ca să treacă cât mai repede aceste valuri ale vieții, ca în timp de liniște, să putem lucra spre binele și progresul Sfintei noastre Biserici ortodoxe.

Lucrul este început, planul este făcut, temelia este pusă și voim ca pe ea să zidim piatră, nu lemn sau trestie, care putrezesc și se clatină de vânturi.

Tineretul, armata albă nevinovată și maleabilă a viitorului, ne este încredințată spre educare. Să ne silim a o forma să poată lupta cu dușmanii neamului și ai credinței noastre strămoșești.

Pentru maturi, organizația Frontului Renașterii Naționale, prin Gărzile ei, care reprezintă conducerea de astăzi a țării, practică tradițiile Bisericii noastre, ceea ce ne bucură.

Membrii Gărzilor se adună aproape în fiecare Duminică și, intelectuali, funcționari, muncitori, cetățeni de toate clasele sociale, primesc binecuvântarea Bisericii și ascultă cuvântul ei.

Iată deci, fiii neamului, tineri și bătrâni, sunt în apropierea Bisericii și așteaptă dela noi conducere demnă.

Avem un cler cult, ordonat și muncitor, deci, să avem încredere în virtuțile neamului nostru și vom învinge.

Aducând aceasta la cunoștința Domniilor Voastre, cu onoare Vă rugăm, ca deliberând asupra celor cuprinse în prezentul raport, să binevoiți a-l aproba.

Consilier referent,

(ss) **Preotul Marin Rădulescu**

Membrii	{	(ss) Dr. Ioan Dinu
Consiliului		(ss) Gh. Coriolan
		(ss) Octav Moșescu

Adunarea Eparhială de Constanța

PROCES-VERBAL

Astăzi, Duminică, 26 Mai 1940

În conformitate cu art. 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, combinate cu art. 98 din Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive, în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română și potrivit Înalțului Decret Regal No. 1169 din 17 Martie 1938, s'a ținut Adunarea eparhială ordinară a Sfintei Episcopii de Constanța, cu ordinea de zi, cuprinsă în convocarea No. 2898 din 15 Aprilie 1940.

În dimineața zilei de Duminică, 26 Mai 1940, s'a oficiat în Catedrala episcopală sf. liturghie, la care au participat toți membrii prezenți ai Adunării eparhiale; iar după cuvenitul Te-Deum săvârșit de însuș Prea Sfințitul Episcop, s'a trecut în sala de conferință a Palatului episcopal, unde s'a ținut sedința.

Prea Sfințitul Episcop D. D. Gherontie, în calitate de președinte, salută pe membrii Adunării eparhiale cu creștinescul Hristos a înviat, după care rostește cuvântul de deschidere.

În acest cuvânt de deschidere, Prea Sfinția Sa arată, că sesiunea aceasta a Adunării eparhiale se ține în împrejurări foarte grele, când o parte din omenire (Nordul și Vestul Europei) se află în flăcări de explozibile și în șarje de tancuri. Războiul este o pedeapsă dela Dumnezeu pentru păcatele noastre. E vremea ca omenirea să dea război, mai întâi, păcatului.

Referindu-se la situația eparhiei noastre și la nevoile ei, Prea Sfinția Sa cere concursul elementelor laice ale Adunării pentru operele patriotice și bisericești la ordinea zilei, arătând că preoțimea este la datorie, ca întotdeauna. Comunică Adunării îmbucurătoarea veste a înființării fabricii eparhiale de lumânări, care va fi un mijloc puternic, pentru înălțuirea unor opere de mare interes general, după cum se specifică și în regulamentul de înființarea și funcționarea acestei fabrici.

Mai departe, Prea Sfinția Sa expune înfăptuirile eparhiei Constanța, în timpul anului expirat și proiectele de lucru pentru anul în curs, între cari și restaurarea catedralei episcopale. Omagiază pe Domnul Rezident Regal al Ținutului Marea, General adjutant Traian Er. Grigorescu și pe Domnul Primar al municipiului Constanța, General I. h. Nicolau, pentru neprecupețitul concurs și valoroasa contribuție bănească a Domniilor lor pentru restaurarea catedralei și progresul Bisericii. Prea Sfinția Sa sfârșeste cuvântarea cu respectuase omagii la adresa Majestății Sale Regelui Carol II-lea, declarând deschisă ședința Adunării eparhiale.

Se procedează, apoi, la constituirea biroului Adunării, în persoana următorilor (propuși de P. S. Președinte): Preot econ. Gh. S. Popescu-Urziceni, Preot Gh. Sorescu-Cavarna, D-l avocat Eugen Cialic, dl. avocat N. Bujor, dl. Gh. Coriolan, directorul liceului „Mircea cel Bătrân” și dl. Gh. Popescu fost primar al municipiului Constanța.

Se face apelul nominal al membrilor și se constată că Adunarea eparhială este în număr legal (prezenți; 30 - trei zeci-membri).

Adunarea eparhială aprobă inversarea ordinei de zi, începându-se discuțiunea cu punctul 9 (din ordinea de zi) „Diverse”.

Se dă cuvântul Prea Cucernicului Preot Dimitrie Dobre, Călărași, Ialomița, care întreabă, dacă Prea Cucernicia Sa mai poate face parte din Adunarea eparhială și din Consiliul eparhial, după data ieșirii sale la pensie, care se va întâmpla în cursul lunii August 1940.

În această chestiune, ia cuvântul următorii:

1). P. C. Preot econ. Cons. Staicu, în calitate de consilier referent al Secției administrative bisericești, dă lămuriri că, potrivit legii și regulamentului de pensionare a preoților, preoții pensionari continuă să activeze pe teren bisericesc, având enoria lor, în cuprinsul parohiilor respective. În consecință, P. C. Preot econ. Dimitrie Dobre, după pensionare, rămâne deservent al

enoriei sale din parohia Sf. Nicolae din Călărași-lalomița și, ca atare, situația de membru al Adunării eparhiale și Consiliului eparhial este perfect legală.

2) D-l Jean Dinu, Adam Clisi, spune că, potrivit art. 38 al. b, din regulamentul de alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română, Preotul Dimitrie Dobre va putea să facă parte din Adunare și Consiliul eparhial, și după pensionarea sa, numai cu aprobarea scrisă a Chiriarhului.

3) D-l Eugen Cialic arată că chestiunea, dacă Preotul Dimitrie Dobre mai rămâne sau nu, după pensionare, ca membru al Adunării și Consiliul eparhial, nu este deocamdată de actualitate, întrucât pensionarea sa se va produce mai târziu.

4) D-l Radu Roșculeț susține că această chestiune, privind pe țărintele Dimitrie Dobre, este prea clară și este inutil a mai fi discutată, căci față de situația sa legală, Cucernicia Sa rămâne de drept și de fapt membru al Adunării și Consiliului eparhial, și după pensionare.

Adunarea eparhială, în unanimitate, hotărăște că Prea Cucernicia Sa Preotul econom Dimitrie Dobre, Călărași-lalomița, va putea face parte din sânul său și al Consiliului eparhial administrativ bisericesc, și după pensionarea sa, întrucât Prea Cucernicia Sa va continua să deservească o enorie, alături de clerul, care l-a ales ca reprezentat al său în Adunarea Eparhială.

În continuarea discuției, la punctul „Diverse” din ordinea de zi și în aceeași ordine de idei s'a ridicat chestiunea, dacă un membru cleric al Adunării eparhiale mai poate rămâne în sânul Adunării, în cazul când nu mai deservește efectiv și oficial vreo parohie, și dacă mandatul său de membru al Adunării n'a încetat de drept.

În această ordine de idei se deschide discuțiunea asupra cazului Preotului Ștefan Dumitrescu, care, pe temeiuri legale și canonice, a fost destituit din postul de consilier referent, din cancelaria Sfintei Episcopii Constanța,—destituire recunoscută de Onor. Minister de Culte și ratificată de Adunarea eparhială, în ședința sa ordinară dela 7 Mai 1939.

Acelaș preot (Șt. Dumitrescu)—după destituirea sa din postul de consilier referent din cancelaria Sfintei Episcopii Constanța și după ratificarea destituirii sale de către Adunarea eparhială din 7 Mai 1939, pentru noi și grave abateri, a fost transferat disciplinar dela parohia „Sf. Dumitru” din orașul Constanța la parohia Orboești-lalomița și, apoi, pentru motivele arătate în decizia chiriarhală Nr. 7729 939, a fost înlăturat din oficiul de paroh al parohiei Orboești-lalomița; iar postul de preot paroh dela această parohie a fost ocupat, între timp, de alt titular.

Față de această situație de fapt și de drept a preotului St. Dumitrescu, se pune în discuție, dacă acest preot mai poate face

parte, ca membru, din Adunarea eparhială a eparhiei Constanța.

Înainte de a se da cuvântul Domnilor Deputați eparhiali, în chestiunea ce privește pe Preotul Ștefan Dumitrescu, s'a declarat ședință secretă.

Preotul Ștefan Dumitrescu citește o declarație scrisă, pe care Adunarea eparhială o respinge ca fiind concepută în termeni ireverențioși, prezentată cu atitudine lipsită de orice respect față de Adunare și dispune să nu se ia act de ea, considerând-o ca neavenită.

Iau cuvântul în chestiunea Preotului Ștefan Dumitrescu, următorii:

1) Preot econom Constantin Staicu, consilier referent, expune A l unării eparhiale situația preotului Ștefan Dumitrescu. A rată că destituirea preotului Ștefan Dumitrescu din postul de consilier referent din cancelaria Sfintei Episcopii a fost ratificată de Adunarea eparhială din 7 Mai 1939.

După această ratificare a destituirii, preotul St. Dumitrescu a fost pedepsit cu transferarea disciplinară dela parohia Sf. Dumitru-Constanța la parohia Orboești-Ialomîța și cu înlăturarea din oficiu de paroh al parohiei Orboești-Ialomîța, pentru grave abateri dela disciplina bisericească și pentru încălcări publice a legilor bisericești și sf. canoane, așa cum arată și respectivele decizii chiriarhale. Preotul St. Dumitrescu a făcut reclame scrise împotriva Chiriarhului său, la Sf. Sinod și Ministerul Cultelor, dovedind o totală lipsă de disciplină și dispreț față de autoritatea bisericească constituită; a deschis acțiuni publice împotriva Sf. Episcopii și Ministerul Cultelor, fără să aibă pentru aceasta aprobarea expresă a Sf. Sinod al Bisericii ortodoxe române, așa cum cer Sf. canoane și deciziile Sf. Sinod. Toate aceste abateri grave ale preotului St. Dumitrescu l-au situat, potrivit legilor și regulamentelor în vigoare, în afară de Adunarea Eparhială, ne mai putând face parte ca membru din această Adunare.

2) D-l avocat Jean Dinu, întreabă dacă preotul St. Dumitrescu mai este sau nu preot deservent al vreunei parohii din cuprinsul eparhiei Constanța.

3) D-l avocat N. Bujor citește decizia chiriarhală Nr. 7729/939 și adresa de confirmare a pedepsei a Onor. Minister de Culte Nr. 47730 939 acte din care rezultă că Pr. St. Dumitrescu, neprezentându-se la postul său de preot paroh al parohiei Orboești-Ialomîța, a fost înlăturat din acest oficiu parohial și, deci, acest preot nu mai deserveste în timpul de față nicio parohie, din cuprinsul eparhiei Constanța.

4) D-l Dr. Jean Dinu face cunoscut Adunării eparhiale că, potrivit art. 38 al. 2, art. 39, 40 și 41 al. 2 din regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română, preotul St. Dumitrescu ne mai deservind, în mod efectiv și oficial, nicio parohie nu mai face parte din Adunarea eparhi-

ală. Mandatul de membru al Adunării eparhiale încetează, când încetează și deservirea parohiei.

D-l Dr. Jean Dinu adaogă că Pr. St. Dumitrescu nu poate face parte din Adunarea eparhială și pentru motivul că n'are a-probare specială dela Prea Sfințitul Episcop, așa cum cere regulamentul amintit.

5) Dr. Tașcu Pucerea a cerut ca pr. St. Dumitrescu să fie considerat ca un strein de Adunare, ca un simplu asistent dacă va continua să rămână în sală.

6) La pretenția preotului Șt. Dumitrescu că el are convocare în regulă pentru Adunare, d. avocat N. Bujor arată că pr. Ștefan Dumitrescu a fost convocat de cancelaria Sf. Episcopii de Constanța din deferentă față de Adunarea eparhială, care nu s'a putut pronunța în ședința dela 7 Mai 1939, decât asupra destituirii acestui preot din postul de consilier referent, întrucât înlăturarea sa din oficiul de paroh s'a întâmplat după data de 7 Mai 1939; astăzi însă, Adunarea eparhială este în drept să se pronunțe și asupra situației noui create în urma înlăturării preotului Ștefan Dumitrescu din postul de preot paroh al parohiei Orboești-Ialomîța și anume: dacă mandatul acestui preot de membru cleric al Adunării noastre eparhiale n'a încetat de drept, odată cu încetarea sa de a mai deservi vreo parohie din cuprinsul acestei eparhii.

Față de această stare legală, ca și față de incompatibilitatea morală, în care s'a situat preotul St. Dumitrescu, prin faptele sale de totală deconsiderare și prin lipsă de respect, față de autoritatea Chiriarhală și Forurile superioare bisericești d-l N. Bujor roagă Adunarea să ia o hotărâre.

După aceste discuțiuni Adunarea eparhială a hotărât cu unanimitate următoarele:

„Având în vedere art. 38, 39 și 41 din regulamentul de alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română, din care rezultă că valabilitatea mandatelor membrilor clerici ai Adunării eparhiale, este condiționată de exercitarea efectivă a funcțiunii lor preoțești;

Având în vedere că preoții și diaconii, cari nu sunt deservenți ai vreunei Biserici, în conformitate cu art. 38 al. 2 din regulamentul citat, nu pot fi aleși și nici nu pot rămâne membri ai Adunării eparhiale, decât cu aprobarea expresă a Chiriarhului respectiv;

Având în vedere că pr. St. Dumitrescu, a fost preot paroh în această eparhie, calitate în care fusese ales membru cleric al Adunării noastre eparhiale, a pierdut exercițiul efectiv și oficial al sacerdoțiului său, ca unul care a suferit pedeapsa prevăzută de art. 51 al. 6 din legea pentru Statutul funcționarilor publici, precum și aceia prevăzută de art. 4 paragraful 2 litera b, combinat cu art. 29, din regulamentul de procedură al instanțelor

disciplinare și judecătorești al Bisericii ortodoxe române, așa cum se constată din decizia disciplinară Nr. 7729/939 a Prea Sfințitului Episcop Gherontie, recunoscută de Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 47730/939;

Considerând că pr. Ștefan Dumitrescu prin faptul de a fi avut și continuă să aibă atitudini, nu numai lipsite—complect—de orice respect și considerație față de Forurile bisericești superioare, cât și deadreptul jignitoare și ofensătoare pentru autoritatea chiriarhală cum s'a arătat chiar în ședința de azi a Adunării—s'a situat singur în afară de Adunarea eparhială, creindu-și însuși o incompatibilitate morală față de acest For bisericesc; pentru toate acestea Adunarea eparhială hotărăște:

Mandatul de membru cleric al pr. Ștefan Dumitrescu în Adunarea eparhială de Constanța a încetat, de drept, odată cu înălăturarea sa din postul de preot paroh al parohiei Orboești-Ialomița și ca atare, acest preot nu mai face parte din sânul Adunării noastre eparhiale de Constanța“.

După aceasta, ședința se suspendă câteva minute.

La redeschiderea ședinței se dă cuvântul Domnului deputat eparhial Eugen Cialic, care citește raportul de activitatea secției administrative bisericești, în cursul anului 1939-1940.

Raportul acestei secții, înregistrat la Nr. 3738/940, arată înfăptuirile realizate, pe cale administrativă, în decursul anului 1939-1940, astfel: activitatea clerului din eparhie; numiri și transferări de preoți și cântăreți; înființări de parohii noi; rearendări de parohii; transferări, la cerere și disciplinare; statistici de parohii și preoți; disciplina preotească; situația localurilor de biserică, în construcție sau reparație, starea religioasă a credincioșilor; vizitele canonice ale P. S. Episcop; mănăstiri; protoierii; centrul eparhial etc.

Prea Sfințitul Episcop deschide discuția asupra acestui raport. După încheierea discuțiilor, raportul Secției administrative bisericești este pus la vot și este aprobat în unanimitate. Adunarea eparhială ratifică, în deosebi, înființările de noi parohii, menționate în raportul general al secției administrative bisericești (opt parohii) Stânca, Dragoș Vodă, Balagea, Chiopeler, Bașbunar, județul Caliacra; Moșneni, județul Constanța; Alfatar II, județul Durostor și Jilavele II județul Ialomița), găsind întemeiate motivele de ordin bisericesc, social și național, care au prilejuit aceste înființări.

Deasemeni, Adunarea eparhială ratifică următoarele transferări disciplinare, survenite în cursul anului 1939—1940.

Pr. Vasile Stancu, transferat dela parohia Independența, județul Constanța, la parohia Tufani, acelaș județ;

Pr. Bucur Zăinescu, transferat dela parohia Sf. Treime Bazargic, la parohia Sf. Dumitru, acelaș oraș;

Pr. Dumitru Popescu dela parohia Ciulnița, județul Ialomița la parohia Pribegi, acelaș județ;

Pr. Vasile Barbu, dela parohia Roseți I, județul Ialomița, la parohia Baltagiul Nou, județul Durostor;

Pr. Constantin Vladimirescu dela parohia Bucu, Ialomița, la parohia Acadânlar, județul Durostor;

Pr. Gheorghe Vasilescu, dela parohia Malu-Ialomița, la parohia Vulturești, județul Caliacra.

Se dă cuvântul, apoi, P. C. Preot Econ. Marin Rădulescu, consilier referent al Secției culturale, care citește raportul general anual al acestei secții, raport înregistrat la Nr. 3740 | 940.

În partea introductivă a raportului, P. C. Sa arată că nu s'a putut face tot ce s'a dorit și dispus, pentru faptul că evenimente grave au survenit în afară de granițele țării noastre, evenimente cari au influențat și starea sufletească și materială, a noastră a tuturor.

Raportul conține trei capitole :

I) Activitatea cultural-literară a clerului din eparhie, sub conducerea secției culturale, în care se arată : situația culturală a clerului, a revistei eparhiale Tomis, a bibliotecii eparhiale; despre bibliotecile parohiale, colportajul nou înființat în eparhie, conferințele generale preoțești, obligațiunile preoțimii în cadrul Fundațiilor Culturale Regele Carol.

II) Învățământul religios în școala primară, școala de cântăreți bisericești a eparhiei, străjeria, pregătirea premilitară.

III) Misionarismul: activitatea centrului eparhial și a preoților în direcția misionară, deciziile Ministerului Cultelor, misionarii salariați și onorifici ai eparhiei; convertirile la ortodoxie; cercetarea celor din închisori, din aziluri, cămine de ucenic, activitatea cercurilor pastorale-misionare, opera preoțimii, depe amvon (predici).

În concluzie, raportul arată că, pe viitor, se nădăjduște o mult mai mare activitate cultural-misionară.

Pus la vot raportul secției culturale, Adunarea eparhială ratifică în unanimitate activitatea acestei secții în cursul anului 1939—1940.

După aceasta, se dă cuvântul P. C. Preot Econom Constantin Staicu, consilier referent al Secției economice și — prin delegație și al secției administrative bisericești, care citește referatul Consiliului eparhial cu Nr. 3802 din 25 Mai 1940, privind gestiunea eparhiei Constanța, pe anul financiar 1939/1940, și bilanțul încheiat de contabilitatea eparhială la 31 Martie 1940.

În acest referat se arată că prevederea bugetară, la venituri, pe anul 1939/40, s'a realizat, ba chiar s'au încasat lei 301.963 mai mult față de încasările bugetare, pe anul 1938/39.

Încasările generale din 1939/1940, față de încasările din 1938/39, vin cu un plus de lei 1.678.488, diferență apreciabilă, explicându-se prin raportul bănesc al fabricii eparhiale de lumânări, ale cărei operațiuni au început la 1 Octombrie 1939. Încasările generale, la bugetul eparhiei și prin diferite conturi, se

ridică la suma de lei 5.535.490 deci, cu un plus de lei 2.366.254 față de prevederile bugetare.

Adunarea eparhială ratifică veniturile bugetare și extrabugetare ale eparhiei Constanța, în sumă de lei 5.535.490.

La cheltueli, gestiunea la bugetul eparhial, pe anul financiar 1939/40, are un total de lei 2.809,593, cuprinzând 2 capitole cu 32 articole.

D-l Eugen Cialic și Pr. Econom Pavel Dobrescu ridică chestiunea asigurării Palatului și Catedralei episcopale, precum și a Bisericilor parohiale din eparhie. Preotul Econ. Const. Staicu consilier referent, dă lămuriri că nu s'a făcut, până acum, asigurarea Catedralei și a palatului episcopal, pentru faptul că, deși s'au făcut cuvenitele intervenții scrise, nu s'a trimis nici un delegat expert al Consiliului Central Bisericesc, care să evalueze imobilele amintite.

Adunarea eparhială aprobă să se facă, de urgență, asigurarea Catedralei și palatului episcopal, precum și a tuturor Bisericilor parohiale din eparhie, la orice Societate de asigurare, dacă la o nouă intervenție a Sf. Episcopii de Constanța, Consiliul Central Bisericesc nu va face formele necesare de asigurare.

Pusă la vot gestiunea eparhiei de Constanța pe anul 1939-1940, Adunarea eparhială aprobă și dă descărcare în unanimitate acestei gestiuni, având la încasările și plățile bugetare și extrabugetare suma totală de lei 5.535.490.

Adunarea eparhială dă descărcare specială cheltuelilor extrabugetare făcute cu fabrica eparhială de lumânări și alte conturi extrabugetare, în sumă totală de lei 2.608,303.

Deasemeni, Adunarea eparhială ratifică raportul Nr. 3802-940 al Comisiunii de verificare a gestiunii eparhiale pe anul 1939-1940.

Se dă cetire, mai departe, bilanțului încheiat de Contabilitatea eparhiei, cu un total, la activ și pasiv, de lei 2.829,209.

Se arată că acest bilanț cuprinde și excedentul eparhiei Constanța, pe anul 1939/40, de lei 800.000.

Adunarea eparhială aprobă bilanțul și exprimă elogiul Secției economice pentru buna organizare a bunurilor materiale ale Sf. Episcopii.

D-l Jean Dinu citește o moțiune, în care Adunarea exprimă omagii Prea Sfințitului Episcop al Constanței, pentru înțelepciunea cu care conduce trebile eparhiei, fiind un vrednic urmaș al înaintașilor pe scaunul vechiului Tomis,—pentru care istoria îl va prețui și înscrise în paginile ei cele mai frumoase. Deasemeni, în aceeași moțiune, se elogiază munca laicilor și clerului eparhiei Constanța, pentru propășirea treburilor bisericești și național-culturale. Propune și Adunarea eparhială aprobă să se exprime, în scris, clerului și laicilor din eparhie, omagii pentru munca depusă în interes general.

În continuare, d-l Jean Dinu arată că, în împrejurările de față,

ședința Adunării eparhiale, ia un caracter istoric și toți trebuie să ne dăm contribuția pentru Patrie. Prea Sfințitul Episcop aprobă propunerea făcută, fiind bine venită în aceste grele vremuri.

Se propune și Adunarea eparhială aprobă să se subscrie pentru înzestrarea armatei 2 la sută din bugetul eparhiei și se recomandă același lucru tuturor parohiilor din cuprinsul eparhiei Constanța, comunicându-se despre aceasta și Onor. Minister de resort.

Prea Cucernicul Preot econom Constantiu Saicu citește referatul Secției Economice Nr. 3803/940, privind proiectul de buget al eparhiei Constanța, pe anul financiar 1940-1941. Bugetul eparhial cuprinde, atât la venituri, cât și la cheltuieli, suma de lei 6.260.000.

În urma aprobării de a se subscrie din bugetul eparhial 1940-1941, 2 la sută asupra încasărilor bugetare, bugetul eparhiei se modifică de Adunarea eparhială astfel: Art. 10 dela Cap. II (fabrica eparhială de lumânări) se majorează cu 130.000 lei; deci, acest articol însumează în total lei 3.430.000, în loc de 3.300.000, cât se prevăzuse inițial, prin Consiliul eparhial economic și plenar.

La venituri, bugetul eparhial, cuprinzând 3 capitole, însumează după modificarea sa, lei 6.390.000.

La cheltuieli, bugetul eparhial, cuprinzând 3 capitole, se modifică astfel; la Cap. II al fabricii eparhiale de lumânări, se adaugă un art. nou, Nr. 33: „Subscriere 2 la sută asupra încasărilor pentru înzestrarea armatei“ lei 130.000.

După această modificare, bugetul eparhial cuprinde la cheltuieli, un total de lei 6.390.000, cu 38 articole.

Adunarea eparhială aprobă ca terenurile bisericesti în plus dela parohii să se arendeze prin licitație publică și când licitația publică nu va da rezultate, — pentru a nu se prejudicia interesele Sf. Episcopiei, — să arendeze de îndată prin bună învoială, cu contracte în regulă, la prețurile regionale cele mai avantajoase.

Deasemeni, Adunarea eparhială aprobă, ca terenurile, nearendate la vreme persoanelor particulare, să fie considerate ca arendate din oficiu, la prețul cel mai avantajos, preoților dela parohiile respective, preoți cari au obligațiuni de a plăti la vreme arenda.

Preotul econom I. Roșculeț propune și Adunarea eparhială aprobă să se recomande parohiilor din cuprinsul eparhiei Constanța, să subscrie excedentul Bisericilor respective pentru înzestrarea armatei,

D-l Eugen Cialic propune și Adunarea eparhială aprobă în unanimitate regulamentul fabricii eparhiale de lumânări alcătuit de P. C. Consilier referent Preot econom Constantin Staicu, cu articole, regulament aprobat anterior de consiliul eparhial economic din 22 Mai 1940 și de consiliul eparhial plenar din 25 Mai 1940.

Deasemeni, Adunarea eparhială, aprobă principal, alcătuirea unui regulament interior de administrația le parhiei Constanța, care regulament se va alcătui de persoanele competente, desemnate de Prea Sfințitul Episcop.

Pus la vot, bugetul eparhial, pe anul financiar 1940-1941, se aprobă de Adunarea eparhială, cu modificările făcute pentru subscrierea sumei de 130.000 lei pentru înzestrarea armatei, având atât la venituri cât și la cheltueli suma de lei 6.390,000 (șase milioane trei sute nouă zeci mii).

D-l Eugen Cialic propune și Adunarea eparhială aprobă, să se acorde următoarele sume pentru cheltuelile de deplasare și jetoane de prezență, membrilor prezenți ai Adunării eparhiale: 1000 (una mie) lei pentru fiecare membru al Adunării eparhiale din afară de Constanța și pentru ziariștii prezenți; iar membrilor Adunării eparhiale din localitate câte 500 (cinci sute) lei de fiecare.

Ordinea de zi fiind epuizată, Prea Sfințitul Episcop propune să se expedieze telegrame omagiale: Majestății Sale Regelui Carol II-lea, Domnului Prim Ministru Gheorghe Tătărescu, Înalt Prea Sfințitului și Prea fericitului Patriarh Nicodim, Domnului Ministru al Cultelor și Artelor Ștefan Ciobanu, Domnului Rezident Regal General adjutant Traian Er. Grigorescu și Domnului Primar al municipiului Constanța, General Th. Nicolau.

Cu acestea, sesiunea Adunării eparhiale din 26 Mai 1940, se declară închisă.

Drept care s'a dresat prezentul proces-verbal.

Președinte, Episcop

(ss) + **Gherontie**

Membrii biuroului
Adunării
eparhiale:

(ss) Ec. Gh. Popescu
(ss) Ec. Gh. Sorescu
(ss) E. Cialic
(ss) N. Bujor
(ss) Gh. Cortolan
(ss) Gh. Popescu

REGULAMENTUL

Fabricii de lumânări a eparhiei Constanța

CAP. I.

Inființare, sediul, scop și durată.

Art. 1. Potrivit deciziei chiriarhale Nr. 4954/1939 și în baza art. 28 din legea pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, se înființează pe lângă Sf. Episcopie Constanța, o fabrică eparhială de lumânări de ceară de albine.

Art. 2. Această fabrică va funcționa într-una din încăperile palatului episcopal din orașul Constanța.

Art. 3. Fabrica eparhială de lumânări va avea un depozit central de materii prime pentru fabricatul lumânărilor și de lumânările fabricate, precum și depozite—filiale pentru lumânări, pe lângă fiecare oficiu protopopes.

Art. 4. Depozite filiale, pentru desfacerea lumânărilor, se pot înființa pe lângă cele menționate la art. 3 din prezentul regulament, și în alte centre ale eparhiei, potrivit nevoilor. De preferință aceste noi depozite-filiale se vor înființa la sediile cercurilor pastorale-misionare.

Art. 5. Fabrica eparhială de lumânări are ca scop:

a) Aprovizionarea cu lumânări de ceară de albine a tuturor parohiilor și mănăstirilor din cuprinsul eparhiei Constanța;

b) Sprijinirea operei de binefacere și progres a întregii eparhii, intensificându-se lucrarea de milă creștină și construirea de noi Biserici, acolo unde se simte nevoie;

c) Procurarea unei monumentale biblioteci eparhiale;

d) Creearea de burse de studii în străinătate, pentru preoții și studenții teologi merițoși, din cuprinsul eparhiei;

e) Clădirea unor noi imobile necesare eparhiei și ridicarea unui cămin preoțesc, la munte sau la mare, etc.

Art. 6. Durata fabricii este nelimitată; iar cercul ei de activitate se mărginește la cuprinsul eparhiei Constanța, putând fi extinsă la cerere și în alte părți ale țării.

CAP. II.

Capitalul fabricii, bilanț, buget, excedent.

Art. 7. Capitalul trebuitor operațiunilor de instalarea mașinilor fabricii eparhiale de lumânări, precum și pentru fabricatul și desfacerea lumânărilor de ceară la parohii și mănăstiri, este și rămâne, exclusiv, proprietatea Sf. Episcopii a Constanței, toate operațiunile contabile făcându-se în cadrul bugetului eparhial, la un capitol aparte al fabricii.

Art. 8. În cazul când fondurile Sf. Episcopii Constanța nu vor putea susține, singure, toate operațiunile fabricii eparhiale de lumânări se poate recurge la următoarele mijloace:

a) Sume disponibile în cassa Sf. Episcopii, provenind din diferite fonduri extrabugetare, care vor fi rambursate la cerere;

b) Imprumuturi, cu termen scurt, dela diferite instituțiuni, dela Casa Clerului din București, sau dela clericii din cuprinsul eparhiei.

Pentru sumele obținute astfel se va acorda un procent, care se va fixa de Consiliul eparhial economic.

Art. 9. Sumele de susținerea fabricii eparhiale de lumânări, specificate la art. 8, se vor putea contracta ca împrumut, numai în urma avizului favorabil al Consiliului eparhial economic și cu aprobarea P. S. Episcop.

Art. 10. La sfârșitul fiecărui an finciar, se va încheia contul de profit și pierdere al fabricii, precum și inventarul bilanț, la prețul de cost al materialelor prime, după care vor fi supuse spre aprobare Consiliilor eparhial economic, plenar și Adunării eparhiale.

Art. 11. Veniturile nete anuale ale fabricii se vor capitaliza, până se va ajunge la suma de cel puțin 2.000.000 lei (numerar și materiale, sumă care se va înscrie în bugetul eparhial, la capitolul fabricii de lumânări și se va întrebuința exclusiv pentru procurarea de materii prime de fabricație și noi investiții necesare instalațiunilor fabricii.

Art. 12. Ceeace va trece peste suma de 2.000.000 lei, provenind din veniturile nete ale fabricii, se va întrebuința, cu aprobarea Consiliului eparhial economic și Aducării eparhiale, pentru realizarea celor specificate la art. 5 al. b. c, d și e., din prezentul regulament.

CAP. III.

Organele de conducere ale fabricii.

Art. 13. Fabrica eparhială de lumânări este administrată (în cadrul bugetului eparhial) de consiliul eparhial economic, sub directa supraveghere a P. S. Episcop.

Art. 14. Pentru bunul mers al fabricii, în ce privește: aprovizionarea cu materii prime de fabricație, supravegherea de

aproape a fabricării lumânărilor și distribuirea lor la parohii și mănăstiri, P. S. Episcop numește prin decizie chiriarhală, cu avizul Consiliului eparhial economic, un comitet de conducerea și supravegherea fabricii eparhiale de lumânări.

Art. 15. Comitetul de conducere și supraveghere al fabricii va cuprinde un număr dela 4-6 membri și un președinte, cari vor fi recrutați din consiliu și chiar personalul cancelariei eparhiale, întrucât toate operațiunile fabricii se vor face, în afară de orarul legal de serviciu, de acest personal.

Art. 16. Atribuțiunile comitetului de conducerea și supravegherea fabricii eparhiale de lumânări sunt următoarele :

a) Se întrunește de cel puțin 2 ori pe lună, pentru luare de măsuri în legătură cu bunul mers al fabricii, încheind întotdeauna cuvenitul proces-verbal de cele constatate, neputând lucra decât cu cel puțin jumătate din numărul membrilor în funcțiune și președintele, sau delegatul său.

b) Face propuneri, prin încheieri scrise, Consiliului eparhial economic, cu privire la aprovizionarea cu materii prime, fabricarea lumânărilor și distribuirea lor la parohii și mănăstiri;

c) Formează comisia de licitație a fabricii;

d) Face propuneri Consiliului eparhial economic cu privire la angajarea sau concedierea personalului de lucru al fabricii conform legilor în vigoare;

e) Face propuneri Consiliului eparhial economic, pentru plata mânei de lucru, în raport cu munca depusă de fiecare lucrător, drepturile acestora plătindu-se în limitele sumelor înscrise în bugetul eparhial. Consiliul eparhial economic va fixa în acest scop o cotă, ce se va plăti meșterului și lucrătorilor pentru fiecare kilogram de lumânări fabricat;

f) Organizează și supraveghează de aproape fabricarea lumânărilor și distribuirea lor prin depozitele filiale la parohii, putând inspecta inopinat pangarele bisericilor parohiale.

g) Face propuneri Consiliului eparhial economic, cu privire la prețul de vânzare al lumânărilor, prețul fixându-se în raport cu prețurile de pe piață, ale materialelor prime de fabricație, etc;

h) Face propuneri pentru premierea preoților, cari se ocupă cu apicultura.

Art. 17. Membrii comitetului de conducere și supraveghere a fabricii vor primi pentru munca prestată o primă de muncă, care se va acorda în limita prevederilor bugetare.

Art. 18, Fabrica eparhială de lumânări va avea pe lângă lucrătorii săi, al căror număr va fi în raport cu cerințele de consum de lumânări ale parohiilor, și un magaziner-intendent, care va fi plătit prin bugetul eparhial.

CAP. IV,

**Operațiunile de alimentare, fabricare și distribuire
ale fabriciei.**

Art. 19. Consiliul eparhial economic, la propunerile comitetului de conducere și supraveghere, dispune procurarea materialelor prime de fabricație ca: ceară, humbac, ulei, spirt, etc., potrivit prevederilor hugetare.

Art. 20. Materialele prime de fabricație, ca și orice investiție importantă la fabrică, trecând peste 5000 lei, se va procura prin concurs de oferte scrise, sau prin bună învoială, cu cele mai simplificate forme de angajare.

Art. 21. Ceara de albine pentru fabricatul lumânărilor se va procura de preferință direct dela producător, fără impurități, prin C. Preoți ai eparhiei. Ceara se poate procura și în schimbul unei cantități egale de lumânări de ceară, dela fabrica eparhială.

Art. 22. Depozitul central al fabriciei, va cumpăra, contra numerar, toate resturile (mucurile) de lumânări dela Bisericiile parohiale, prețul lor la Kgr., ca și al lumânărilor, fixându-se de Consiliul eparhial economic, la propunerea comitetului de conducere, și în raport cu prețul materialelor prime.

Resturile (mucurile) de lumânări ale Bisericilor nu pot fi prefăcute la sediul parohiilor și nici vândute în altă parte.

Depozitele-filiale de pe lângă protopopiate vor fi conduse de către P. C. Protoierei respectivi; iar depozitele-filiale, de pe lângă cercurile pastorale-misionare, vor fi conduse de președinții acestora.

Depozitele-filiale se vor alimenta din vreme cu cantitățile necesare de lumânări.

Lumânările se vor transporta, pe seama fabriciei eparhiale, fie cu mașina acestuia, fie pe căile ferate, sau cu auto-camioanele de transport fie cu orice alte mijloace de transport.

Art. 23. Lumânările vor fi livrate depozitelor filiale din eparhie pe credit, pe termen scurt, pe răspunderea conducătorilor acestor depozite-filiale; iar depozitele-filiale vor distribui lumânări la parohii numai contra numerar, orice credit acordat de conducătorii de filiale rămân în sarcina acestora. Neplata la vreme a materialelor vândute constituie delictul de abuz de încredere.

Parohiile pot procura lumânări, în cantități mai mari și direct dela depozitul central al fabriciei, dar numai contra numerar.

Ar. 24. Prețul lumânărilor pentru persoanele particulare vor fi cele de desfacere în Biserici, putându-se procura, fie dela pangarele Bisericilor, fie dela depozitele de lumânări ale fabriciei eparhiale,

Art. 25. Conducătorii depozitelor-filiale sunt datorii să înain-

teze la centrul eparhial situații lunare de lumânările vândute sau aflate în depozite, situații, cari se vor încheia conform modelelor trimise dela Sf. Episcopie.

La finele anului financiar, se va înainta o situație anuală a depozitelor filiale.

CAP. V.

Controlul operațiunilor fabriciei.

Art. 26. Controlul fabriciei eparhiale și al depozitelor filiale și parohiilor va fi făcut de: P. S. Episcop, membrii consiliului eparhial economic și de persoanele delegate special de P. S. Episcop.

Art. 27. Inspecțiile, atât la fabrică eparhială, la diferitele depozite filiale, cât și la parohiile din eparhie, se vor face inopinat.

Art. 28. Lumânările, cari vor fi găsite la pangarul Bisericii parohiale, provenind din alte fabricații de cât cele ale fabriciei eparhiale de lumânări, vor fi confiscate pe seama fabriciei eparhiale, iar parohii, episcopii și consiliul parohial, supuși pedepselor disciplinare.

CAP. VI.

Contabilitatea și corespondența fabriciei.

Art. 29. Operațiunile fabriciei, privind mișcarea diferitelor valori ca: materii prime, lumânări, resturi de lumânări (mucuri), bani, etc., se vor face după sistemul contabilității duble, fiind înglobate în contabilitatea eparhiei.

Art. 30. Pentru operațiunile contabile ale fabriciei, se vor introduce următoarele registre:

a) Registrul de intrarea și eșirea materialelor prime din depozitul fabriciei;

b) Bonier de intrare în depozitul fabriciei a resturilor de lumânări venite dela parohii și de eșirea lumânărilor din depozit la depozitele filiale, parohii și persoanele particulare;

c) Registrul jurnal cu cel al eparhiei;

d) Registrul de cassă cu cel al eparhiei;

e) Registrul chitanțier de sume primite;

f) Registrul de partizi.

Orice alte registre se vor face la nevoie de Consiliul economic.

Art. 31. Depozitele filiale vor avea câte un registru de intrarea și eșirea lumânărilor și a resturilor de lumânări (mucuri), precum și câte un registru chitanțier de sumele încasate.

Art. 32. Sumele încasate, de conducătorii depozitelor filialelor vor fi înaintate cu borderou în regulă, lunar, Sf. Episcopii.

Art. 33. Toată corespondența privind fabrica eparhială de lumânări se va face prin Secția economică a eparhiei.

CAP. VII.

Dispozițiuni finale și tranzitorii

Art. 34. Părohiile sunt obligate să se alimenteze cu lumânări numai dela fabrica eparhială, preoții parohi și ajutorii respectivi fiind datori să întrebuințeze în Biserică, sau în afară la toate serviciile divine, exclusiv, lumânările de ceară ale fabricii eparhiale.

Art. 35. Preoții parohi, preoții ajutători și cântăreții dela parohii, precum și stareții mănăstirilor, cari vor sabota cu știința sau cu rea voință, întrebuințarea exclusivă la sfintele slujbe a lumânărilor dela fabrica eparhială, sau vor îngădui abuzul enoriașilor, vor fi sancționați cu toată severitatea, potrivit gravității cazului, în baza legilor și regulamentelor în vigoare.

Art. 36. Consiliile și epitropiile parohiale, care vor contra veni dispozițiunilor prezentului regulament, vor fi dizolvate și înlocuite cu extremă urgență.

Art. 37. Conducătorilor depozitelor filiale și preoților cari se aprovizionează cu lumânări direct dela fabrica eparhială, li se acordă ca încurajare o primă de 10 lei la kgr., care poate fi mărită sau micșorată de Consiliul eparhial economic.

Art. 38. Această primă se acordă și preoților, cari vor consuma la pangarele bisericilor lor, într'un an, o cantitate dela 50 kgr. în sus. În acest din urmă caz, prima acordată conducătorilor depozitelor filiale se împarte în două cu acești preoți, Consiliul eparhial economic hotărând dela caz la caz.

Art. 39. Sumele vărsate de parohii în cassa Sf. Episcopiei, în vederea realizării fabricii eparhiale de lumânări, înainte sau după intrarea în vigoare a prezentului regulament, sunt la dispoziția parohiilor deponente, și vor fi restituite la cerere, fie în numerar, fie în materiale fabricate (lumânări).

Art. 40. Orice dispozițiune contrară prevederilor din prezentul regulament este și rămâne abrogată.

Art. 41. Dispozițiunile prezentului regulament vor putea fi modificate, la propunerile Secției eparhiale economice, numai de Consiliul eparhial plenar cu ratificarea Adunării eparhiale, sau direct de aceasta după propunerea Consiliului economic, sau a P. S. Episcop.

Art. 42. Consiliul eparhial al secției economice, de pe lângă Sf. Episcopie a Constanței, este însărcinat cu aplicarea întocmai a prezentului regulament.

M O T I U N E A

prezentată de d-l dr. Ioan Dinu, Adunării
eparhiale în şedinţa dela 26 Mai 1940

*Prea Sfinţite stăpâne,
Domnilor,*

Tendinţa legiuitorului Statului organic al Bisericii ortodoxe române este şi rămâne asigurarea pentru Biserica română ortodoxă a unei organizaţiuni trainice, în spiritul larg al canoanelor, deplin corespunzătoare misiunii, pe care Biserica o are, organizaţie care să-i asigure şi să-i garanteze mijloace proprii destule, c'eschizându-i posibilităţi de realizări măreţe şi descătuşind-o din literatura ucigătoare de duh şi viaţă a îngustelor concepţiuni canonice antecesoare. Ca urmare unui astfel de principiu, forurile consultative ale ierarhiei superioare au prins a fi formate nu numai din membrii clerici, ci şi din mădulele civile.

Laicului, învăătura creştină nu-i dă dreptul numai să tacă şi să asculte, ceea ce ar echivala cu o robie, lipsită de orice drepturi, ci prin participarea laicilor la conducerea ei extraharică, Biserica nu se laicizează, ci din contră, contribuie la recomfortarea şi la consolidarea ei,

Nici nu se politicianizează Biserica prin participarea laicilor, cum s'a zis şi s'a scris adesea. Pentru motivul, că aceasta electivitate nu se face după criteriile politice, ci se au în vedere numai criteriile ortodoxe creştine şi naţionale.

Biserica lui Hristos n'o constituie nici clerul singur—cum n'o pot constitui nici laicii singuri. Pe cât este de adevărat, că unde-i episcopul de unul singur nu este Biserica. Şi unii şi alţii, clerici şi mireni, sunt organe vii şi active ale Bisericii, cu drept de participare la viaţa bisericească. Bine înţeles, drepturile noastre de membri ai organismului administrativ bisericesc nu s'ar putea întinde până'n funcţiunile care presupun hirotonia, nici nu s'ar putea extinde, atât de departe, încât să ştirbească principiul autorităţii ierarhice. Dar, nu s'nici eminamente statistice şi de ordine numai materială. Dintre cele trei puteri ale ierarhiei, sacramentală, învăţătoarească şi jurisdicţională, aceste drepturi laice se pot extinde

numai la puterea a doua și a treia, învățătoarească și jurisdicțională, a căror acte nu s'au strict legate de hirotonie și care au un caracter deosebit.

Adunarea noastră eparhială, alcătuită, alături de cele mai reprezentative figuri clericale ale eparhiei noastre, de laici, cu nume repute în activitățile lor profesionale, ca și în cele de ordin cultural, economic, social și politic, n'a uitat astfel de imperative, legale, istorice și canonice. Deaceia, foi periodice, ca și gazete de recunoscută reputație, apărând în cuprinsul celor patru județe eparhiale, în concurs cu eminenta revistă oficială Tomis și cu generoasa Dvs. contribuție, nu și-au uitat îndatoririle și simultan cu concursul lor eficace de fiecare zi, în redresarea religioasă a maselor și-au spus un cuvânt scris, autorizat, în cauza Bisericii și a ierarhiei noastre de unanim recunoscută activitate științifică și pastorală.

Noi cei dintâi din această adunare — laicii — câtă să ne spunem aici mai întâiu și în afară de aceste ziduri mai apoi, cuvântul de caldă mulțumire și grațitudine față de Prea Sfințitul nostru Episcop Gheronlie, care a știut să ne intereseze la lucrul cel bun și la sprijinirea efectivă a Bisericii lui Christos, al căruia păstor canonic și apostolic este și rămâne în istoria Dobrogei, care desigur îi va deschide o pagină de realizări înalte ortodoxe și naționale, în proporțiile, pe care numai istoria știe să le dea adevărate — sine ira et studio.

Vom hotărî, deci, mențiunea în procesul verbal de ședință omagiul unanim și spontan al Adunării Generale, față de înaltul și înțelegătorul nostru Episcop și față de fecunda Prea Sfinției Sale operă.

Adunarea noastră eparhială, în condițiunile de politică internă și externă, în care țara noastră ființează azi, iese ritmul mecanizat al ședințelor trecute și prinde caracter de istoricitate. Prisma, prin care noi suntem chemați și ținuți azi, ca români și ortodoxi, să privim abordarea și consumarea problemelor, care ni se pun, în ordinea de zi, câtă a fi, spre deosebire de ședințele de vremi normale, nu numai creștin ortodoxă, ci și mai ales patriotic-națională. Este așa de îmbinată ortodoxia pravoslavnică cu romanismul cel mai naționalist, încă dela plămădirea ortodoxă a acestei națiuni valache, încât ortodoxie este românism și românism este ortodoxie.

Deaceia, cum în vremile de convenabilă și fecundă li-niște, noi, cei cari reprezentăm interesele superioare ale Bisericii lui Christos, sub aspectele și extraharice, dăm întâi lui Dumnezeu și patriei cele ce sunt ale patriei — cade-se și este nu numai puțin creștinesc și ortodox, ca în vremile excepționale, ca cele de astăzi să dăm mai întâiu patriei, ce

este al său, fără ca să negăm Sfintei noastre biserici, ce-i al ei, căci cum am spus, dând patriei prin însăși această concedare, dăm ortodoxiei, care-i îmbinată cu neamul.

Ca un suprem omagiu adus țării și capului ei. Regele nostru glorios, Carol II, să subscriem 2% din bugetul nostru actual și parohiile la fondul apărării naționale, cu titlul de împrumut, rugând autoritatea supremă să primească acest dar și să-i dea destinația de noi rânduită, apreciind nu valoarea lui intrinsecă, ci pornirea românească și ortodoxă, cu care Adunarea eparhială a Constanței în frunte cu apostolicul nostru Vlădica Gherontie, oferă această sumă.

*Prea Sfințite Părinte,
Domnilor,*

Un istoric englez, Gibbon, spusese făcând incursiuni în istoria Franței, că preoții au creiat Franța, cum albinele creiază fagurii de miere. Dacă Gibbon ar fi cunoscut istoria țărilor valache nu s'ar fi putut, desigur, abține, de-a nu face aceiași constatare și cu neamul nostru. Preoții au creiat românismul și țările românești, inclusiv România Mare, cum albinele creiază fagurii de miere. Preoții, în frunte cu vlădicii și monahii mănăstirilor, împrăștiate pe toate pitoreștile meleaguri ale solului transumanțelor pastorale, valache.

Preoțimea a fost organiztoarea vieții noastre religioase, pe care au știut s'o îmbeie cu viața națională de așa natură încât religia ortodoxă față de instituțiunile de stat, e în raportul sufletului față de trup. Dacă există astăzi un suflet românesc frânt din bunătatea biblică și o conștiință național românească, perseverentă și inviciabilă, ele — atât sufletul cât și conștiința — sunt opere ale acestei preoțimi, inițiate și dirijate de arhieria româno ortodoxă.

În sate singuratece și izolate, ca și în cartiere de paupertate, ori bună stare urbane și municipale în tradiționalele costume, de sutane înăpătoare și mâneci largi ca inimile lor cuprinzătoare, preoții noștri și azi, pe linia străbună, veghează cu asiduitate și dragoste creștină, funcționarea nouă a vieții noastre naționale și religioase. Ei cultivă cu sârguință raporturile pământului valach cu clerul ortodox, legăturile românești cu Dumnezeuul protopărinților noștri, și nu se tem de eșecuri, în misionarismul lor fecund, cum nu se înfumează de orgoliu, în biruinți.

Să concedăm tot respectul nostru acestei funcțiuni istorice a preoților noștri. Această funcție istorică este veche, cât neamul valach.

În aceste vremi destul de grele pentru noi, ca și pentru toată lumea, preoții noștri, nu-și lasă făcliile nici să se stin-

gă, nici măcar să pâlpâe amenințător. Ei le păstrează luminoase, înălțându-le mereu înspre cer, ca de acolo, prin îndurarea divină, să se transforme în aștri lucitori în besna care ne amenință și pe noi, ca pe toată lumea.

Propun ca Adunarea Noastră generală să ia rezoluția, unui omagiu public, față de preoțimea eparhiei Constanței. Să treacă această rezoluție în procesul verbal de ședință și prin Sfânta Episcopie și împreună cu ea, să adreseze, oficial, fiecărui preot în parte, dela târguri și până'n cele mai depărtate și izolate sate eparhiale, acest sublim și meritat omagiu, din partea Adunării noastre și a Sfintei noastre Episcopii, ca un act de grațitudine și ca un impuls mai mult, spre lucrul bun.

Supunând acestea la cunoștința Dv., cu onoare Vă rog a aproba această moțiune.

(ss) Dr. I. Dinu

Telegrame trimise de Adunarea Eparhială și răspunsurile primite.

Majestății Sale Regelui Carol II, București

Adunarea eparhială a Tomisului și Vechiului Durostor, convocată în a XVI adunare ordinară, Vă adresează Sire, cele mai respectuoase omagii și Vă asigură de întreg devotamentul clerului și credincioșilor din Eparhia Constanța. Toți zid în jurul Tronului și al Patriei, al cărui strălucit simbol, este Majestatea Voastră.

Sănătate
Președinte, † (ss) Episcop Gherontie

Răspuns:

Mulțumesc Adunării eparhiale a Tomisului, pentru sentimentele de devotament și credință.

Sănătate,
(ss) CAROL R.

Înalt Prea Sfințitului Patriarh Nicodem, București

Adunarea Eparhială a Constanței întrunită în sesiunea ordinară, Vă roagă să primiți expresia omagiilor ei și

urări de deplină sănătate pentru binele bisericii și a neamului.

**Președinte,
Episcop + (ss) Gherontie**

Răspuns :

Cu mulțumiri și sincere urări de bun spor în buna orânduire a trebilor eparhiale.

(ss) Nicodim Patriarh

Domnului Ștefan Ciobanu, Ministrul Cultelor București,

Adunarea Eparhială a Constanței Vă transmite călduroase omagii și Vă roagă să sprijiniți eforturile ei menite să desvolute și să întărească Biserica neamului aci la granița de Sud a Țării.

**Sănătate,
Episcop + (ss) Gherontie**

Răspuns :

Mulțumesc călduros pentru frumoasele sentimente ale Adunării eparhiale.

*Ministru,
(ss) Ștefan Ciobanu*

Vizita canonică a P. S. Episcop Gherontie în județele Cons- tanța și Durostor

În starea de turburare actuală, întărirea sufletească, pe care ne-o dă credința în Dumnezeu, e un balsam dătător de viață care, asupra celor credincioși, are un efect salvator.

Credința ortodoxă, indentificată cu aspirațiunile neamului nostru, ne-a salvat din nenumărate impasuri, în cursul istoriei. De aceea, ca un atavism, în sufletele credincioșilor e acea nădejde și siguranță, care nu pierde nici o ocazie să se manifeste, să se întărească, să capete noi forțe, ca astfel, să putem duce mai departe firul luptelor, pentru existența individuală și a patriei.

Biserica a luat parte totdeauna la suferințele poporului, pe care le-a alinat, nu numai cu cuvântul, ci și cu fapta.

Următor acestor tradiții P. S. Episcop Gherontie, a fixat ziua de Duminică 19 Mai, să viziteze și să mângâie credincioșii din parohia Frășari, județul Durostor, sat de coloniști macedoneni, care a fost distrus în mare parte, de incendiul din Martie a.e.

Rânduise, ca în acea zi să officieze serviciul divin și apoi să împartă personal ajutoare sinistraților, din partea Sfintei Episcopii și din caseta sa personală.

Cu acest prilej a socotit nimerit să facă vizite canonice, în unele din parohiile, care erau în cale și pe care nu le vizitase. A stabilit, ca în ziua de Sâmbătă 18 Mai a. e. să viziteze parohiile în care se simția nevoie pentru unirea sufletească a credincioșilor, care fiind și de alte naționalități, au tendinți deosebite, dar sunt uniți prin aceeași credință.

Peste tot, Prea Sfinția Sa a fost întâmpinat și de reprezentanții minoritarilor și cultelor conlocuitoare, turci și nemți, arătând toți devotamentul lor, pentru patrie și conducătorii statului.

Față de acestea, socot că, ocazii de asemenea natură ajută unificării și tendinții spre idealul românesc, mai mult de cât ori ce mijloc legal, sau cultural, ce s'ar întrebuița pentru ridicarea moralului fiilor țării.

Deși o ploae abundentă, care începuse de mult, încă stăruia și cu apariția luminii, totuși, spre a fi consecvent, știindu-se așteptat, P. S. Episcop n'a voit să țină seama de persoana sa, de oboseală sau de noroiul, care era din destul, și a pornit la drum, spre a-și vedea iubiții săi fii sufletești.

Preoții, anunțați numai în ajun, au răspuns cu mare dragoste și bucurie, că P. S. Lor, Ierarh și Stăpân, vine să controleze și aprecieze munca, capacitatea și roadele obținute în spinoasa lor misiune, care în Dobrogea, se împlinește cu mult mai mari greutateți, ca în alte părți ale țării.

Jud. Constanța.

Parohia Basarabi. La ora 7.30, P. S. Episcop este primit cu alai, Primarul, Nicolae Radu, îl întâmpină la poarta clopotniței cu pâine și sare, urându-i bun venit. Clopotele sună de mare sărbătoare. Corul Bisericii și străjerii cântă imnul arhieresc, iar poporul, în foarte mare număr, îl întâmpină cu salutul roman și isbucniri de „ura“.

E un moment înălțător, Preotul D. Chirilă, parohul respectiv, știuse să pregătească pe credincioși și să aranjeze toate așa, după cum în parohie, datorită muncii și autorității C. Sale, a știut să pună pe toate la înălțimea cerințelor timpului făcând din satul Basarabi, sat model. Aceste aprecieri, despre preotul D. Chirilă, au fost făcute și de autoritățile administrative și mai a-

les culturale. Are cel întâi cămin cultural pe Ținutul Marea. Preotul, D. Chirilă este în consiliul căminului județean.

După primirea P. S. Episcop cu Sfânta Evanghelie și crucea, a urmat inspecția în Biserică și închinarea P. S. S. pe la icoane, în timp ce corurile au cântat axionul învierii. Biblioteca parohială este la înălțimea celorlalte înfăpturii ale preotului, din comună.

Dacă spațiul acestei reviste ar fi permis, aș fi voit să dau în întregime raportul făcut de acest vrednic și activ preot, ca să se vadă de toți, ce poate face un preot, când muncește și e demn de misiunea, pe care a îmbrățișat-o. Un astfel de preot e urmat și ascultat de toți, la orice înfăptuire de ordin general.

Preotul D. Chirilă n'a căutat, în acest raport, să negligeze colaboratorii săi, cum fac mulți din reprezentanții altor instituții, când au ocazii, de felul celor despre care scriem acum. Cucer-nicia Sa a insistat asupra armoniei, în care lucrează cu d. notar Popescu, licențiat în drept și președinte al căminului cultural local, precum și cu d-nii învățători. Soția cucerniciei sale este învățătoare.

Aici a fost în 1939 școala de conducători de Cămine a Ținutului.

Infrățirea Naționalităților înfăptuită prin tactul său pastoral, a făcut să ia parte la solemnitate hatipul local. Acesta a sărutat mâna, foarte reverențios, P. S. Episcop, care l-a binecuvântat.

În răspunsul, pe care l-a dat, P. S. Episcop și-a arătat mulțumirea pentru munca depusă de vrednicul său reprezentant, despre a cărui muncă avea cunoștinți, dar acum s'a convins și la fața locului.

Înșiruirea de fapte și realizări, pe care preotul a expus-o în fața reprezentanților tuturor autorităților, însemnează, că sunt realități și din ea reese, meritul necontestat al preotului.

P. S. continuă, spunând, că este timpul faptelor. Insistă asupra datoriilor către Țară și Rege, în aceste timpuri grele.

P. S. S. se bucură, că enoriașii sunt buni creștini, dovadă Biserica nouă, frumoasă, îngrijită și cercetată, după cum a spus preotul. Constată de asemenea, că are casa parohială model, construită prin dărnicia și munca credincioșilor. Se bucură de asemenea, că trăesc în armonie, cu minoritarii turci, care sunt cetățeni loiali și buni gospodari.

P. S. Episcop se întreține cu șefii de autorități, pe care-i binecuvântează și-i laudă, pentru concursul ce-l dă preotului.

După trei sferturi de oră, P. S. Episcop pleacă condus la mașină, cu aceleași izbucniri de bucurie și cântece, cum fusese primit.

Parohia Cobadin.

Sat cu români în minoritate, față de nemții și turcii, conlocuitori în sat. Biserica nouă și foarte bine întreținută. Preotul

vrednic apostol, ține cu demnitate flamura ortodoxiei, între celelalte credințe locale.

E desigur o întâmplare, când se găsesc elemente bune în locuri cu răspundere, față de Biserică și neam, cum este cazul preotului N. Dobrescu, parohul din acest sat, cuc. sa corespunde misiunii de sacrificiu, la care sunt chemați aproape toți preoții din Dobrogea.

Abia stătu seplăoaia, care toată ziua a căzut cu intermitențe și au venit la Biserică credincioșii, străjerii și hoge.

Raportul, pe care preotul îl dă P. S. Episcop, este scurt și cuprinzător. Arată mai ales greutățile existenței unei comunități în minoritate, ca număr și mai jos pe scara economică, ca a celorlalți locuitori ai satului.

P. S. Episcop îi mulțumește pentru felul, cum își împlinește misiunea P. S., n'a mai venit în Biserica aceasta dela sfințire, dar felul cum se prezintă, arată că râvna preotului pentru chivernisirea Casei Domnului e mare.

Slătuiește pe preot, să lucreze totdeauna cu prudență și înțelepciune, iar pe reprezentanții autorităților îi roagă să dea concurs preotului pentru promovarea și ridicarea Bisericii ortodoxe și neamului românesc.

Parohia Viișoara.

Singurul preot, care a lipsit dela datorie.

Parohia Cocargea.

Sat cu înfățișare de munte, situat pe coline. Mergem prin ploae și noroi până la Biserică. Biserica veche și ar fi cazul de studiat istoricul și forma ei. Se spune că și turcii au contribuit la clădirea ei, deși era stăpânire turcească. Imprejmuirea Bisericii de piatră, bine întreținută, cu pomi, flori și zarzavat, ceiace i-a plăcut P. S. Episcop. Laudă fapta preotului, dându-l exemple credincioșilor, care erau de față și slătuindu-i să-l imite.

Preotul paroh, Sandu Drăghici, dă raportul, care fiind instructiv și arătând lucruri frumoase P. S. Episcop a dispus să fie publicat în Tomis ca model, lucru ce și facem, chiar în acest număr.

În răspunsul dat, P. S. Episcop, amintește credincioșilor despre preotul Dima, înaintașul actualului preot, pe care l'a cunoscut ca pe un vrednic slujitor al altarului și fiu al neamului. Datorită virtuților lui și exemplului de muncă și viață, enoriașii de astăzi sunt buni creștini și români.

A avut norocul de un urmaș vrednic, în persoana preotului actual Sandu Drăghici, aceasta este o satisfacție a P. S. Episcop și un bine al credincioșilor.

P. S. Sa se declare, sat sfăcut de cele constatate. Binecuvântează pe toți. Se întrețin cu micii străjeri, cărora le arată

dragoste și e mulțumit, că l'au întâmpinat cu cântarea veselitoare a troparului învierii. Întreabă de premianții, claselor, pe care vrea să-i cunoască. Pune mâna pe capetele lor, îi binecuvântează și-i încurajează la muncă și viață morală.

P. S. Sa pleacă vesel și satisfăcut.

Filiala Urluia, parohia Adamelisi.

P. S. S. Episcop știa de mult, că s'a început o Biserică în acest sat. Neglijența autorităților făcuse, ca să nu fie anunțați credincioșii de vizita înaltului Ierarh, de aceea n'a fost față d. învățător N. Muntenescu, sufletul mișcării religioase, pentru clădirea Bisericii monumentale din acest sat.

Biserica este începută prea mare, solidă și frumoasă pentru un sat numai de 150 familii de credincioși. Locuitorii au fost loviți de calamități și n'au putut să-și vadă împlinită arzătoarea lor dorință, de a avea Biserică.

P. S. Episcop, cunoscând râvna lor, le-a promis, că le va da și prout, imediat ce vor termina Biserica, care e începută din 1932.

Satul este așezat între dealuri, ceiace a făcut, ca în 1935 o ploaie torențială, să-l îneeze, iar 35 case au fost distruse. Ani de-a rândul persistă seceta, în acel loc, deși în restul țării și chiar în împrejurimi n'a fost așa lipsă, ca la ei.

În Dobrogea sunt tot felul de curiozități și de ale naturii, nu numai de oameni și locuri, ci și de atmosferă. Ultimii 3 ani, în toată țara, au fost cei mai ambundenți pentru agricultură, din câte cunoaște statistica și bătrânii.

Satul fiind mic, adunat și numai români, când au văzut că a venit cineva la Biserică, numai în câteva minute, au sosit toți, căci erau în sat, întru cât fiind ploaie nu se duseseră la câmp.

P. S. Episcop, știind râvna lor și ascultându-le și necazurile, i-a mângâiat și încurajat, sfătuindu-i să nu slăbească în credință, că Dumnezeu îi va oblădui. Ca semn al dragostei și grijei ce le poartă, P. S. Sa le-a donat 3000, lei ajutor la construcția Bisericii.

Toți au izbucnit în strigăte de mulțumire, iar prin reprezentantul lor, președintele comitetului de construcție, au promis că nu vor uita expresiunea dragostei, ce le-a arătat P. S. Episcop, și le va fi ca îndemn, să rupă chiar din strictul necesar, ca să termine sfântul locaș.

Parohia Ioan Corvin.

Este păstorită de P. C. Econ. I. Vasilescu fost protoiereu. De la o distanță de câțiva km., mașina este întâmpinată de călăreți, gătiți de sărbătoare și cu drapel. Veseli și respectoși, tineri fac front, salută și apoi urmăresc mașina cu vioiciune, în trecându-se unii pe alții în fugă.

La intrarea în Biserică, printre verdeață și flori, P. S. Episcop este întâmpinat de străjeri, cu cântarea îngerească, a axionului învierii. P. S. Sa este mulțumit și vesel. Preotul dă raportul, expunând tăria credinței enoriașilor, care veniseră în număr mare la Biserică. li binecuvântează și-i sfătuiește să iubească Biserica și neamul.

Parohia Negureni

P. S. Episcop este întâmpinat la marginea satului, de autoritățile comunale, în frunte cu primarul, care prezintă pâine și șare. În câteva cuvinte, D-l primar, își exprimă bucuria sa și-a locuitorilor, pentru cinstea, ce li se face. P. S. Episcop merge pe jos până la Biserică, în uralele credincioșilor.

La intrarea în Biserică, P. S. S. este întâmpinat de corul strejerilor. Biserica mare, frumoasă și bine întreținută, se umple de credincioși, care privesc cu dragoste la părintele lor sufleteș, venit să-i cerceteze și binecuvinteze. Preotul local, Dumitru Petcu, un bun și harnic gospodar, a terminat Biserica de aici și acum lucrează la ridicarea unei Biserici și în filială. Parohia are o bibliotecă bogată, foarte bine aranjată și se vedea din registre, că e și cercetată de credincioși.

În raportul, pe care-l prezintă, preotul D. Petcu spune, că P. S. Episcop ca și slinții apostoli, vine de vizitează și întărește pe credincioși. Are meritul deosebit la înălțarea acestui sfânt locaș, căci datorită stăruințelor și îndemnului P. S. Sale, s'a început acest nou sfânt locaș. Unii din credincioși voiau numai să repare pe cea veche. Arată armonia, în care lucrează cu ceilalți factori sociali din parohie și e mulțumit de rezultatele obținute.

P. S. Episcop răspunde preotului, arătând mulțumirea sa, că i-au ascultat credincioșii sfatul și au acum una din cele mai frumoase Biserici. Recunoaște în acestea munca preotului, de care e vesel, sfătuindu-l, să ducă mai departe munca începută. Ochiul său veghează asupra tuturor elementelor bune și se mândrește, că are mulți preoți buni și harnici.

La plecare, corul strejerilor cântă. Cu noi este Dumnezeu.

Județul Durostor

Parohia Lipnița e primul sat, care e în drum spre Silistra. Sat mare și cu locuitori bine înstăriți și credincioși, de aceia și toată serbarea se desvoltă în stil mare. Preotul Ion Vasiliu, tânăr, licențiat, cu dragoste și rivnă de casa Domnului. Are o Biserică mare și așa de bine și frumos întreținută, că ar putea fi în orice oraș. Era și plină de credincioși, și astfel se părea mai frumos împodobiită.

De la câțiva km., mașina e întâmpinată de mulți călăreți viori, cu urale și steaguri. Pe caii lor, mici și iuți se întrec a vesti sosirea înaltului oaspe așteptat.

La întretăierea șoselei cu drumul care duce la Biserică, P. S. Episcop e întâmpinat de d-l notar, în lipsa primarului, cu pâine și sare. Li urează bun venit și înconjurat de autorități, cu greu își face loc printre mulțimea credincioșilor. Mulți mergeau prin apa din ploae, care încă curgea, pe rigoala de piatră. Mai multe fetițe de școală oferă P. S. Episcop flori. Își umple brațul și le poartă cu veselie.

Întâmpinat de corul strejerilor și de preot în odăjdii, cu evanghelia și crucea, intră în Biserică, care se umple în urmă.

Preotul în raportul, pe care-l prezintă, își arată expansiunea bucurii sale pentru cinstea, ce li s'a făcut, de a fi vizitați de P. S. Episcop. După sărbătoarea națională, de acum câteva zile, de 10 Mai, iată acum altă sărbătoare a Bisericii, prilejuită de vizita P. S. Episcop și Stăpân.

Expune mai departe înfăptuirile realizate și programul pentru viitor, plin de nădejdi și dorinți de ridicarea credincioșilor.

P. S. Episcop, răspunzând, își exprimă mulțumirea sufletească, pentru dragostea, ce i-o arată fii sufletești. E vesel, că poate să-și facă datoria și să viziteze pe credincioși.

Indeamnă pe toți la muncă căci țara e bogată și binecuvântată de Dumnezeu, deaceia avem și datoria a o apăra, chiar cu prețul vieții noastre.

Tineți la credința noastră, închee P. S. Sa, căci aceasta ne va mântui și acum, ca de atâtea ori în trecut.

Schitul Dervent. Prin greutatea drumului, care e în refacere și cu mult noroi, P. S. Episcop ajunge la Schit. Aici e întâmpinat de D-l Prefect de Silistra, Colonel Mirulescu, un foarte bun și inimos creștin. Acesta era însoțit de Protoiereul St. Popescu și șeful Siguranței, Georgescu.

Ce a fost, ce este și ce intenționează P. S Episcop să fie Schitul Dervent, cred de folos, să se știe mai amănunțit de cititorii acestei reviste și mai ales de preoții eparhiei Constanța. De aceia în o descriere specială voi face aceasta, într'un număr viitor.

Cele 3 sferturi de oră cât am stat la Schit ne-au fost ca o reînviere de puteri fizice și de credință. Am plecat de acolo pe un drum impresionant de frumos până la Ostrov, unde P. S a luat masa, la ora 2 p.m. Între timp D-l Prefect i-a adus la cunoștință, că a doua zi Duminică, 19 Mai vor fi la Silistra mari serbări ale F. R. N., la care l-a invitat și rugat, să rămână.

P. S. Sa foarte bucuros, că i se ivește ocaziune, ca să binecuvânteze unirea tuturor locuitorilor țării, în un cuget și scop de întărirea țării, ceiace urmărește F. R. N., a primit cu multă dragoste acest lucru și s'a felicitat, că are ocazie fericită să-și vadă și binecuvânteze fiii săi sufletești.

Despre marea și foarte populata adunare, din acea Duminică, de la Silistra, s'a scris și comentat mult.

De dimineață P. S. S. a luat parte la serviciul divin la Catedrala orașului Silistra iar la ora 12 a luat jurământul membrilor sfaturilor F.R.N. județene și orașenești din județul Durostor și orașul Silistra.

Au asistat 5 D-ni Miniștri și a fost ceva cu totul înălțător.

Pentru sinistrații de la Frășari, va stabili altă dată, când le va împărți binecuvântări și ajutoare.

R.

Amintiri :

Dacă nu era asta, era să fie alta

Între Preotul Iordan și boer Vasile, se legase o prietenie profundă, pe care nimic în lume, nu ar fi putut s'o întunece.

Coincidența, a făcut, tocmai prin faptul, că boer Vasile, nu prea era credincios, ba am putea zice chiar de loc.

Venise un timp, când treburile moșiei îi mergeau foarte rău. Argații se certau între ei zilnic, ba se și băteau, de par'că ar fi intrat dihononia între ei, așa că boer Vasile ajunsese de nu mai putea ținea piept tuturor pricinilor.

Și în vreme ce boer Vasile era atât de necredincios, soția sa, duduca Maria, cu față senină și cu chipul de Maică, își avea sufletul călit în credință și mai apropiat de Dumnezeu. Nu-și neglija nici odată rugăciunile și nu trecea nici o zi, fără să îi citească doi psalmi, ceace pentru ea devenise o mare necesitate. Toate acestea le făcea în ascuns, pentruca să fie mai bine primite la Dumnezeu, și pentruca boer Vasile, să n-o disprețuiască, cu necredința lui.

Într'una din zile, boer Vasile intră în casă pe neașteptate înfuriat și vociferând. Duduca Maria, care luase parte, la toate necazurile lui și nu îndrăznise până atunci a-i zice nimic, se sculă de la rugăciunea, de la care fusese întreruptă și se duse în camera alăturată, unde boer Vasile, se așezase pe o sofa, foarte abătut.

Se apropie de dânsul și-i zise, fără altă introducere :

„Bine, măi române, tu nu vezi, că din cauza necredinței tale și a răutății diavolești, care a pus stăpânire și pe ultima „fibră din corpul tău, ne merge din zi în zi mai rău și necazurile nu mai conținesc ! Apoi casă e aceasta, unde nu intră „preotul, unde tu gonești pe Dumnezeu și unde la toate ceace „faci nu chemi pe Dumnezeu în ajutor, să te binecuvânteze și „să-ți binecuvânteze, recolta și începutul de muncă ? Eu așa am

„pomenit la tata. El ori ce lucru începea cu Dumnezeu. Când „se începea o recoltă nouă se chema Preotul, să o binecuvân-
teze, pentruca bunul Dumnezeu să-și reverse harul său asupra
„muncei și roadelor muncii noastre. Făcuta-i tu vr'odată acest
„lucru? Tu nu vezi, că tocmai, că Dumnezeu ține la noi, de a-
„ceia ne pune la atâtea încercări, că doar, doar ne-om îndrepta.

Boer Vasile, care nu se aștepta la o asemenea morală, tăcu
tot timpul. Vedea bine, că cele spuse de soția sa sunt adevărate.
Ridică capul în sus și-i răspunse:

„Ei bine și ce crezi tu, că trebuie să fac eu?

Soția îi răspunse:

„In hrisoavele sfintei noastre Biserici, stă scris, că, atunci
„când, unei gospodării, îi merge rău, să se cheme pe reprezen-
„tantul lui Dumnezeu, pe Preot, ca să facă rugăciuni, pentru a se
„isgoni duhurile necurate.

Atunci soțul îi zise:

„Și crezi, că lucrurile se vor îndrepta?

Eu cred, că Dumnezeu ne va ajuta, răspunse ferm soția.

Atunci, fă ceace crezi, că e bine să faci, adăogă soțul.

„Bine voi face, răspunse soția, însă te mai rog ceva: să
„iei și d-ta parte, la tot ceeace voi face, cu toate slugile noastre
și cu toată-ți făptura.

„Bine răspunse soțul, și apoi eși afară, pentru a se duce
pe moșie.

A doua zi era Joi. Duduca Maria, se duse în persoană la
Preotul Iordache, îi explică rostul vizitei sale și îl rugă să le
cinstească casa și să le facă o slujbă la conac. In chiar după
masa acelei zile, Preotul, se prezentă la datorie.

Era ceva nemai văzut până atunci la conacul boerului Va-
sile. Peste tot ordine, slugile toate în curte și curat îmbrăcate.
Chiar și boer Vasile se pusese la redingotă și stătea în aștep-
tarea preotului, pe care-l întâmpină la sosire cu multă atenție și
smerenie. Duduca Maria, își simțea sufletul împăcat și era foarte
satisfăcută de reușita gândului ei, spus cu atâta convingere so-
țului său.

După oficierea slujbei, Preotul Iordache, adresă câteva cu-
vinte, bine simțite către argați și apoi îi binecuvântă pe toți,
dându-le să sărute crucea și evanghelia. La urmă le dădu și
duducăi Maria și boerului Vasile și apoi plecă mulțumit, că pe
ziua aceia, câștigase pentru turma Domnului, o oaie rătăcită. A-
ceasta constituie pentru un Preot o mare bogăție, un har divin.

La plecare, boer Vasile, îl conduse pe Preot până acasă,
iar la despărțire îl rugă, să-l mai viziteze, cât de des, ceeace
preotul nu refuză. Preotul Iordache știa, că are de aface cu un
pacient, care abia acum se trezea la viață și avea nevoie din
abundență de el și de doctoria divină.

Și așa ajunsese de se legase între Preotul Iordache și bo-
er Vasile o prietenie sirânsă, iar pentru boer Vasile, lipsa Preo-

tului în cursul unei săptămâni din casa lui, îl neliniștea. Vedeă că treburile îi merg mai bine, că slugile se îndeamnă singure și tăcute la treabă. Și el se transformase mult. De toate acestea, îi era recunoscătoare, ducăi Maria și pentru care era acum mai afectuos, mai atent ca înainte. Incepuse a cerceta Biserici, a le ajuta. În fiecare toamnă repara școala satului și îmbrăca câte 20 copii săraci.

Dar, diavolul care nu face Biserici, nu-l slăbiră nici pe boer Vasile. Coincidența, făcea ca ori de câte ori, era Preotul Iordache în vizită la boer Vasile, atunci i se prezenta toate necazurile: ba că lupii au atăcat oile, ba, că Ioian a străpuns cu coarnele pe Plăvan și câte de astea.

Boer Vasile, care era rău la supărare, uita de cei din jur și-i da drumul gurii cu tot felul de înjurii.

Preotul Iordache, era în situație foarte delicată și cânta argumentele cele mai blânzi, pentru a-l potoli și nu-l slăbea, până nu-l convingea. Ei, boer Vasile, nu-i bine să dai drumul mâniei. În psaltire mai spune: „Pune Doamne strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele“. Așa trebuie și d-ta să faci; când te superi să te stăpânești, căci necazul, când e să fie, nu-l putem opri nimeni. Supărarea e dela diavol și Dumnezeu le-a dat această slobozenie, pentru a pune la încercare răbdarea omului. Și multe de alde acestea. Dar Preotul Iordache mai avea o formulă a sa personală, cu care isprăvea întotdeauna acele sfaturi: „Dacă nu era asta, era să fie alta“.

Boer Vasile, toate sfaturile le primea vrând nevrând, dar nu putea să se împace cu maxima aceea „Dacă nu era asta, era să fie alta“. De multe ori trezindu-se noaptea, îi venea în gând vorbele Preotului Iordache, la care nu le găsisese tâlcul, dar nu îndrăzneă să-i ceară explicație Preotului, de rușine, să nu-l creadă prea restrâns și prost.

Într-o Joi de Iunie, boer Vasile, chemă la dânsul pe Preotul Iordache spre a-i sfinți noua recoltă de căpșune. După slujbă se așezară, să guste din delicioasele aperitive preparate de duca Maria și din vinul de cotnari.

Abia apucară să servească din bunurile mesei, când deodată, se auzi pe culoar, sgomote și vaete. Vechilul Ion, venea cu fetița lui de 8 ani pe brațe ce fusese împunsă de Boian, ce se deslegase din grajd. Fetița vechilului, era botezată de boer Vasile și o iubea foarte mult, pentru năsdărăniile, ce i le făcea la cotnac. La auzul urâtei veste, boer Vasile, se îngălbeni la față și fără a se mai stăpâni, dădu drumul unor sudalme. Preotul Iordache se apropie de fetiță o cercetă și apoi zise:

„Nu-i nimic grav. Cred că ar fi bine să te stăpânești domnule Vasile și să dai slavă lui Dumnezeu. „Căci dacă nu era asta, era să fie alta“.

Vechilul, care tăcuse tot timpul și nu era mai credincios decât fusese stăpânul său la început, aruncă spre Preot o pri-

vire dușmănoasă și apoi eși afară, după ce mai întâi întinse fețița pe un pat din dormitorul boerului.

A doua zi, vechilul, găsi prilej, să stea de vorbă cu boerul. Vorbele preotului îi rodea inima. Nu înțelegea și găsea după capul lui, ceva rău în tâlcul vorbelor: „Dacă nu era asta, era să fie alta“. Adică cum își zicea el,—era să fie mai rău? Cum dădu ochii cu boer Vasile a doua zi, și începu:

„Apoi conașule, cum vin vorbele acelea: „Dacă nu era asta, era să fie alta“, spuse de Preot. Eu în mintea mea, le tălmăcesc în rău.

Boerului Vasile, i se deschise rana. Nici el nu se împăca cu acea expresie și încă îi umbla prin cap și-l chinuia. Ii venise acum, cum zice românul, apa la moară.

Stătu puțin pe gânduri și apoi răspunse vechilului:

„Măi Ioane, cu toate că eu iubesc mult pe Preotul Iordache și nu m'aș mai putea lipsi de persoana lui, aș vrea să-i dau o „lecție.

Eu sunt gata, să fac orice, răspunse satisfăcut, vechilul.

Uite ce, răspunse boerul:

„Sâmbătă vine Preotul la noi, să ne slințească recolta vișinelor. Când o fi să plece, tu să pui pe Nae, să se îmbrace în blana aceia de urs și să stea în tufișul din dosul porței. Iaca așa să râdem o leacă de Preot. Dar vezi, ai grijă, să nu afle „duduca Maria, căci dânsa se împotrivește la astfel de bazaconii și planul n'o să ne iasă.

În ziua aceia Preotul Iordache, era cam indispus, și par'că avea o presimțire. Veni mai târziu ca de obicei, își făcu slujba și după ce mai schimbă câteva vorbe cu boer Vasile, plecă. Cum porni, în loc s'o ia ca de obicei, spre poartă o luă spre grădină, dădu cătina la o parte de la pârleaz și trecu pe acolo, spre a ajunge, mai de vreme acasă.

Cum era înșorât și întuneric, mergând tot așa printre pomi, deodată se pomeni în fundul unei gropi, adâncă de 4 metri, care era părăsită. În căzătură își scrinti mâna stângă.

Într'un târziu, doamna presbiteră, văzând, că Preotul nu se mai întoarce, acasă, trimise la boer Vasile să vadă cauza.

Boer Vasile, uitase de planul din ajun, se cușcase și trăsesese un somn. La auzul lătratului câinilor se sculă, să vadă ce este, și auzind că Preotul. n'a ajuns acasă își reamini de planul său și începu să se neliniștească.

Își zicea în sine: ce să fie oare, nu l'o li omorât păcătoșii aia. Iată ce cap am avut eu. Să dau frâu slugei, să-și bată joc de cel mai bun prieten al meu. Vai, doamne, ce-am făcut! No, ocul său, că duduca Maria, plecase cu o oră mai înainte la oraș, la o soră a sa.

Își trase repede pantalonii și o porni spre poartă. Dacă nu striga la Nae, cum era și întuneric, se pomenea cu blana de urs în cap.

„Măi Nae, zise el cu glas tare: unde este Preotul. Nu știu boerule. Nu a venit încă. Mă te ucid, spune unde este, că preoteasa a trimis după dânsul, că nu s'a dus acasă. Credemă stăpâne că nu știu. Să n'o fi luat pe altă cale.

Mi-a spus, vecinul. că l-a văzut prin grădină și că a trecut pe la pârliaz.

N-o fi căzut oare în groapă?

Boerul Vasile se mai liniștise și zise:

Hai cu mine în grădină.

Abia apucase de trecură pârliazul, când din fund se auzi vaete. Intr'o fugă o luară spre groapă. Nu mică îi fu mirarea când văzu, că Preotul era în groapă. Trimise apoi pe Nae să aducă o scară și coborâră apoi cu Nae în groapă, de scoase pe Preot. Tocmai eșise și luna din nor și se putea vedea mai bine.

Mulțumit, că nu i se întâmplase ceva mai rău, zise Preotului:

„Ce nenorocire, Prea Cucernice! Ați avut noroc, că a trimis doamna Presbiteră după Sfinția Voastră, că altfel, nimeni nu știa despre această nenorocire și erați sortit să petreceți mult timp în această groapă, cu broaște și nemâncat.

Preotul răspunse:

„Ehei, dacă nu era asta, era să fie alta“.

La auzul acestor cuvinte, ce-i săgeta întotdeauna mintea, boer Vasile, abia acum își putu înțelege tâlcul vorbelor: „Dacă nu era asta, era să fie alta“.

Cuvinte atât de profetice ale Preotului Iordache, inspirate din spiritul, cari formează nodul neajunsurilor inevitabile, ce întâlnim fiecare în grădina vieții, unde fericirea, nu este fericire și unde necazul și durerea, oțelește pe om și-i dă sevă fericirii pentru a o prețui, atunci când o va cunoaște cu adevărat.

Alexandru Panaite Nicorești

Raportul.

Dat de Preotul Sandu Drăghici, P. S. Episcop D. D. Gherontie, cu ocazia vizitei făcute la parohia Cocargea, Jud. Constanța, în ziua de 18 Mai 1940 ¹⁾

Prea Sfințite Stăpâne,

Zi de mare bucurie a sosit pentru credincioșii acestei parohii. Pogorârea Prea Sfințitului și marelui nostru Ierarch la noi, ne umple inimile de negrăită mulțumire sufletească,

1) Se dă ca model pentru ocazii de felul acesta.

Este una din marile ocaziuni, cari ni se oferă, spre a vedea îndeaproape, figura cea blândă, binevoitoare și plină de dragoste, cu care în deobște Prea Sfinția Voastră învăluți pe fii suflați ai P. S. V. Este un prilej binevenit pentru noi, de a asculta cuvintele Prea Sfinției Voastre, de îmbărbătare și de zidire sufletească, în aceste momente turburi și nesigure, pentru viața și existența popoarelor. Deaceia, într'un suflet Vă strigăm: „*Bine ați venit la noi, Prea Sfințite Stăpâne!*”

În acest Sfânt Locaș, în care neîncetat a răsunat rugile slujitorilor lui Dumnezeu, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru ocrotirea și apărarea binecredinciosului său popor; astăzi primim pe cel mai fierbinte rugător al nostru către Dumnezeu, pe Prea Sfințitul și de Hristos Iubitul Domnul Domn Gherontie, Episcopul Tomisului și al Durostorum.

Această Biserică, cu hramul „Sfinței și de viață făcătoarei Treimi” este una dintre cele mai vechi din împrejurimi; ridicată în anul dela mântuirea lumii 1868, prin osteneala câtorva familii de creștini, care erau aici pe acele vremuri, cât și prin concursul musulmanilor, foști stăpânitori vremelnici ai acestor meleaguri. În decursul anilor, a suferit oarecare modificări și reparațiuni și și-a complectat obiectele și odorele necesare cultului divin, prin bunăvoința și dania enoriașilor parohiei și prin dărnicia și dragostea de Casa Domnului a unora din orașul Constanța și din alte părți. Fără a-mi aduce laude personale, voiu aminti că toate donațiile, ce s'au făcut la acest Sfânt Locaș, sunt datorite apelului lansat de mine; întrucât la venirea în această parohie am găsit o mulțime de lipsuri în Biserică, pe cari treptat prin bunăvoința celor amintiți le-am înlăturat.

Neavând nici un alt venit decât cel al pangarului și mici donații din partea drept măriturilor creștini, Biserica „Sf. Treime” din satul Cocargea nu a putut înființa și întreține instituții cu scop filantropic, cultural și de asistență socială.

Parohia Cocargea este formată din satele Deleni și Cocargea, cu o populație în majoritate români, vechi dobrogeni, și numără circa 200 capi de familie, cu un total aproximativ 1100 suflete,

Ocupația de căpetenie a locuitorilor este plugăria, întregită de creșterea vitelor, mai cu seamă a oilor, datorită terenului accidentat pe alocuri și deci impropriu pentru agricultură. Se muncește intens din zori până în răsăritul stelelor, de primăvara și până la căderea zăpezii, căutând a se realiza maximum de beneficiu, printr'o muncă încordată și în unele cazuri sistematică.

Deși nu toți locuitorii au posibilitatea de a efectua în condiții optime muncile agricole, totuși se observă la plugarii mai mici o străduință continuă, de a imita pe cei câțiva mari agricultori din localitate.

Cultivându-se mult grâu, hrana principală a locuitorilor o formează pâinea, care nu lipsește din nici o casă, decât în ca-

zuri de secetă prea mare. Deaceia starea sănătății locuitorilor este bună, destul de bună în comparație cu alte sate.

Ceeace contribuie în cea mai mare măsură, în afară de hrană, la menținerea sănătății enoriașilor acestei parohii, la un nivel ridicat, este importanța cea mare ce se dă curățeniei corporale și a locuințelor,

Curățenia este ceva înăscut în firea gospodarilor, mai ales a acelor din satul Cocargea. Din această cauză mortalitatea este mult scăzută față de satele vecine, unde grija pentru curățenia locuințelor cam lasă de dorit. Muncesc și chivernisesc cu grijă agoniseala și avutul lor; nu sunt vicioși, nu-și pierd timpul în cârciumi, sau să-și irosească avutul în jocuri de noroc.

Familia se bucură de mare cinste și concumbinajul este pe cale de a dispărea. Mai sunt numai câteva cazuri mai recente, care nu așteaptă decât momentul prielnic de a intra în legalitate.

Nu sunt hrăpăreți, nu sunt gâlcevitori, nu sunt desfrânați, respectă cu sfîntenie principiile omeniei și ale moralei creștine.

Fără a exagera, pot spune, că mai cu seamă satul Cocargea este unul din acele sate, în care s'a pus mare preț pe știința de carte. Analfabetismul se observă numai în rândurile bătrânilor, cari trăind anii copilăriei sub dominație turcească, nu au avut posibilitatea de a învăța carte românească și nici de alt fel. Dar aceste cazuri nu mai sunt decât foarte puține astăzi. Actualmente toți locuitorii își dau copiii la școală din convingere. Nu se citește prea mult din lipsă de cărți, nefiind în sat o bibliotecă ce ar putea să satisfacă cerințele și dragostea pe care o au locuitorii, de a-și îmbogăți mintea cu diferite cunoștințe folositoare.

Răul este că prea trăesc închiși în marginile intereselor strict personale, spiritul de jertfă și altruism fiindu-le oarecum strein, cu toate că se arată binevoitori și primitori.

Iubesc și respectă instituțiile fundamentale ale statului: Biserica și școala și s'ar putea ca această dragoste să fie arătată și prin fapte: prin donații și sprijin material, pentru ca aceste instituții să-și ajungă mai sigur scopul.

Fiind români, toți simt românește, dau tuturor ceeace li-se cuvine: celui cu dajdia, dajdii; celui cu frica; frica; celui cu cinstea, cinste; respectă legea și autoritatea.

Dintr'o deprindere neînțeleasă, Biserica este cercetată la Sfintele Slujbe mai mult de femei și mai puțin de bărbați: dar să sperăm că acestea sunt stări trecătoare, după care fiecare își va da seama că „în afară de Biserică nu este nici o scăpare“.

Datinile și obiceiurile noastre creștinești, moștenite din tată în fiu, sunt păstrate cu cinste, ca un patrimoniu sfânt al neamului nostru.

Parohia Cocargea este una dintre parohiile în care molima sectară nu a pătruns; cauza fiind indiferentismul pe care eno-

riașii îl arată față de celelalte religii și secte, nevoind să știe decât de religia moștenită din bătrâni.

În acțiunea de ridicare a Bisericii și de renaștere națională, mi-a fost de neprețuit folos, sprijinul desinteresat al autorităților administrative locale, care au înțeles să nu precupețească nici un efort, pentru a duce la bun sfârșit opera de redresare națională, pornită din Înaltul Comandament Regal.

Consiliul și epitropia parohială își înțeleg pe deplin menirea, luând parte multumitor la sfintele slujbe și interesându-se îndeaproape de nevoile Bisericii; pentru care fapt în fața Prea Sfinției Voastre le aduc călduroase mulțumiri.

Nădejdea și bucuria mea, ca păstor al acestei parohii, este viitorul acestui sat, pe care îl întrevăd în acești copilași, care astăzi sunt pe băncile școlii. Nădăjduesc, că ei vor fi aluatul cel bun, care va dospa frământătura acestui sat. Le predau învățământul religios dela venirea mea în această parohie, la începutul anului 1934. Rezultatele sunt minunate. Este lucru sigur! copiii se apropie de Biserică. În câteva rânduri au fost puși să facă curățenie în Biserică și în curtea Bisericii. Lucrează cu dragoste și cu tragere de inimă. Duminicile și sărbătorile îți este mai mare dragul să-i privești la sfânta slujbă, unde vin regulat și spun cu rândul „Simbolul Credinței” cei mai mari, iar cei mai mici „Tatăl nostru”.

Deasemenea sunt pe cale de a învăța răspunsurile la Sfânta Liturghie. Se umple Biserica de ei, fiind de multe ori aproape singurii, care populează casa Domnului. Se împărtășesc regulat la Crăciun și Sfintele Paști.

Prea Sfințite Stăpâne,

Încântat de a fi avut această ocazie, ca să vă fac acest raport, Vă asigur Prea Sfințite de dragoste și supunerea fiască a celor cari din binecuvântate pricini nu s’au întâlnit aici.

Deasemenea Vă declarăm, că privim cu încredere și cu nețărmurit devotament, spre tronul pe care strălucește Prea Înălțatul nostru Rege Carol II, rugând pe Dumnezeu, să-l păzească în pace neturburată, împreună cu Augustul său Fiu, iar pe Prea Sfinția Voastră, să Vă dăruiască întru mulți ani, ca mare păstor al Bisericii Dobrogene.

Să trăiți (rea Sfințite Stăpâne)

INFORMAȚIUNI

COPIE după telegrama Sf. Episcopii Constanța Nr. 4187 din 7 Iunie 1940 către Majestatea Sa Regele Carol II, București.

A domni zece ani neturburat pentru un Rege, înseamnă o-dihnă, a munci însă din zori până în noaptea adâncă cum face Majestatea Voastră, pentru supușii Săi și pentru neam, înseamnă jertfa cea de Taină pe Altarul Patriei.

Așa se încheie azi deceniul de domnie a Majestății Voastre.

Biserica Tomitană imploră Harul, Dumnezeuului părinților noștri, să Vă ocrotească Sire, să Vă dăruiască viață lungă și să Vă întărească brațul, ca să văslăți tot spre liman, ca și până acum, barca scumpei noastre Patrii pe marea cea sărată a vremurilor de grea cumpănă în cari se sbate azi lumea.

Sănătate,

(ss) + **GHERONTIE, Episcopul Coastaței**

COPIE după telegrama Majestății Sale Regelui Carol II către Sf. Episcopie înregistrată sub Nr. 4291 | 940.

Vă mulțumesc pentru frumoasele cavinte de urări.

Sănătate,

(ss) **CAROL R.**

* *

Cercul pastoral Bora-Ialomița a trimis P. S. Episcop următoarea telegramă :

Cercul pastoral Bora începându-și activitatea pe anul 1940, își îndreaptă gândul către Prea Sfinția Voastră, rugând pe bunul Dumnezeu, să Vă dăruiască zile îndelungate spre înțeleapta și binecuvântata păstorie.

Președinte Econom, (ss) *Gh. Ionescu*

Secretar, Preot (ss) Ioan Negoită

* *

In revista „Luminătorul”, din Chișinău se expun o seamă de minuni săvârșite de Sf. Nicolae printre păgânii Chinezi.

In gara Harvin din Mancuria, se află o icoană mare a sfântului. Chinezii, care se adresează sfântului, sunt ajutați. Așa se spune despre un chinez, care fiind în pericol de moarte, în naufragiul unei corăbii, rugându-se sfântului din gară, a fost aruncat pe un banc de nisip și salvat.

Altădată se prezintă unor copii, care se jucau lângă

un mal, un moșneag, care a fost luat drept rus și le-a spus să se dea la o parte. Peste puțin malul s'a prăbușit și i-ar fi omorât. Unul din copii, venind cu tatăl său la gară, când a văzut icoana Sfântului Nicolae, a isbucnit un strigăt, arătând, că acela e moșul, care i-a salvat dela moarte.

* * *

In revista «Căminul» din Galați găsim știrea, că în Africa sunt misionari români, care propagă creștinismul rătăciților adventiști, primind ajutoare și din țara noastră.

Iată ce fac banii. Biserica ortodoxă, care propagă adevărul absolut, n'are asemenea posibilități și nici nu o ajută nici o altă Biserică creștină.

Ne face un rău renume în lume, recomandându-ne ca fără de sectari.

* * *

Preotul Ștefan Dumitrescu, fost Consilier referent, al Consiliului Eparhiei Constanța și paroh al parohiei Orboești-Ialomița, prin votul Adunării Eparhiale de la 26 Mai a. c., a fost exclus din sânul Adunării, pentru grave abateri și indisciplină.

Misionare - Realizări

COPIE după referatul domnișoarei Maria Dinu, misionară, către Sfânta Episcopie înregistrat sub Nr. 4178 din 7 Iunie 1940.

Prea Sfințite Stăpâne,

Subsemnata, misionară a Sf. Episcopii Constanța, cu adâncă smerenie Vă refer:

Miercuri 5 Iunie, ora 10 dimineata, am fost în cartierul Coiciu să mă informez asupra sectanților cari își înmulțesc zilnic numărul de asistenți—cu deosebire femei.

Într'adevăr, chiar pe stradă (str. Izbânzii) am întâlnit o femeie, cu care intrând în vorbă, am văzut că frecventează adunarea de sectanți—evangelheliști—din str. Semănătorului 38, la ca-

sa femeii Maria Buiuc; din cărțile primite a dat și unei nepoate dela școala primară. Având la mine o carte de rugăciuni din biblioteca Albina, am dat-o să o dea nepoatei, rugând-o să ardă ce-a primit; la ușoarele mele observații, m'a încredințat cu semnul crucii, că nu se va mai duce la adunări. Cu ea, am mers la o florărie sub pretext că vreau să cumpăr flori: stăpâna Ana Dușa este de câțiva ani în secta din str. Semănătorului, împreună cu cei doi băieți și o fată (toți oameni mari). Sunt amarnic de rătăciți; au o aversiune pentru preoți, imputându-le lipsa de grijă pentru sufletele, care doresc și nu au posibilitatea să cunoască Scriptura—„cum o știi și dumneata, că ai învățat la școală”—mi-a zis: „ne-a mântuit, cine a venit mai înainte.

Bătrâna Ana Dușa, mi-a cerut adresa, că fiind ocupată nu poate vorbi ceva cu mine. Am plecat cu durere în suflet, pentru că am văzut că nu din convingere s'au rătăcit, ci din lipsă de supraveghere și din lipsa Bisericilor insuficiente din cartierele acestui oraș.

Dacă s'ar întocmi un grup de preoți și laici și ar merge des prin aceste cartiere, s'ar evita cel puțin prozelitismul, cel fac atât de ușor.

De aici, am mers să vizitez 2 bolnavi, din str. Delfinului 27 și din str. Semănătorului, cărora le-am dat câte ceva de mâncare.

Sunt a Prea Sfinției Voastre, prea plecată și supusă.

Misionară, (ss) **Maria Dinu**

Partea Oficială

COPIE după adresa Ținutului Marea „Cabinetul Rezidentului Regal” Nr. 7644 din 1 Iunie 1940, către Sf. Episcopie Constanța înregistrată sub Nr. 4089 din 4 Iunie a. e.

Foarte mișcat, vă rog atât pe Prea Sfinția Voastră personal, cât și întreaga Adunarea ephială, a Vechiului Tomis și Durositorului, să primiți expresiunea celor mai vii mulțumiri, pentru frumoasele sentimente, ce mi-ați arătat. Am prețuit întotdeauna în mod deosebit rolul important al Bisericii și întărirea, pe care o aduce în suflete, mai ales în vremurile acestea de mari încercări și oricând voi face tot ce-mi va sta în putință pentru înălțarea ei.

Sănătate, *Rezident Regal*

General de Divizie Adjutant, (ss) **Grigorescu**

* *

Onor. Ministerul Cultelor și Artelor cu adresa Nr. 25690 1940 înreg. la Sf. Episcopie sub Nr. 4043 | 940, comunică dispozițiile Regulamentului legii pentru calificarea pictorilor bisericesti autorizați și a zugravilor.

C. Preoții sunt obligați a cere autorizațiile pictorilor, care

sunt date din Registrul cu cotor și fotografia posesorului. Pictoriile au autorizații albe, iar zugravii galbene. Cele de culoare verde s'au anulat.

Regulamentul se va publica în un număr viitor din Tomis.

Până în prezent Ministerul a dat următoarele autorizații definitive:

A. Pictori bisericești, pentru bisericile creștine ortodoxe

1. D. Noroce, Curtea de Argeș.
2. Gh. Teodorescu, str. Spătarului 1 bis București.
3. Ion Mihail, str. Știrbei Vodă 65, București.
4. Aurel Bordenache, București.
5. Pr. C. Bârleanu, Biserica Toți Sfinții, Craiova.
6. Honoriu Crețulescu, str. Gen. Lahovary 78, București.
7. Ionel Ioanid, str. Șerban Vodă 134, București.
8. Paul Popescu-Moldova, str. Plevnei 42, București
9. P. Troteanu, Academia de arte frumoase, Iași.
10. D. Beltzarie str. Gogu Cantacuzino 41, București.
11. Toma Gh. Tomescu, Vălenii de Munte-Prahova.
12. Iosiv Keber, str. Sf. Nicolae 59, București.
13. Dumitru Brăescu, B-dul Voevodul Mihai 9 Băneasa, București.
14. Mandia Ullea, str. Dionisie 31, București.
15. Vasile Hudici str. Cogălniceanu 11, Iași
16. NERICA Râmnicănu, str. Știrbei Vodă 17, București.
17. Eugen Bușcă, str. Golia 5, Iași.
18. Pavel Piskarev, strada Ecaterina Teodoroiu 108, Chișinău.
19. Constantin Vasilescu, str. 11 Iunie 68, București.
20. Traian Bilțiu Dăncuș str. Regele Ferdinand 61, Sighet.
21. Victor Cicherschi Liceul «Alecă Russo», Chișinău.
22. Victor Gaăin Liceul Comercial, Botoșani.
23. Alexandru Moscu str. Mântuleasa 28 București.
24. Vasile Georgescu str. Brânduși 3, București.
25. Ilie Arjoga str. Anti-Aeriană 1, București.
26. Ștefan Panciu Calea Ferentarilor 20, București.
27. Nicolae Brana, str. Arcul de triumf 1, București.
28. Nicolae Pană str. Banu Manta 143, Ploiești
29. Catul Bogdan, str. Coroana de Oțel 4, Timișoara
30. Constantin Scuratuschi str. Anton Cincu 3, Tecuci.
31. Niță Anghelescu, com. Cuza Vodă, jud. Ialomița.
32. Titel Benea str. Transilvaniei 59, Buzău.
33. Vasile Blendea, Târgoviște.
34. Marincea Stăbescu, str. Hotin 5, București.
35. Iosif Vass str. Vasile Moangă 5, București.
36. Vladimir Zagorodnicov str. Vasile Lupu 17, Cernăuți.
37. Constantin Mihalcea, str. Regală 11, București.

B. Zugravi bisericești, pentru bisericile creștine-ortodoxe.

1. Stan Hermeneanu, str. Nedeia 21 București.
2. Ion Ciurea str. Mihai Bravu 156, Brăila.
3. Ioan Ganea, com. Munteni Buzău, județul Ialomița
4. Ioan Dogărescu str. Matei Voevod 99, București.
5. Gavril Căcina, com. Dorna jud. Câmpulung-Bucovina
6. Ioan Fleșaru B-dul Cuza Vodă 90, Câmpulung-Muscel
7. Petre Turcanu, str. Traian 4, Chișinău.
8. C. Gh. Albani str. Căp. Stănculescu 19, Turnu-Măgurele
9. Const. Nițulescu str. Nedeia 19, București.
10. Gh. Bărbulescu, com. Tismana, județul Gorj
11. Gh. Gh. Băleanu com. Miculești, județul Mehedinți.
12. Gh. I. Copoiu com. Isvoarele, județul Prahova.
13. C. M. Constantinescu B-dul Cuza Vodă 48 R. Sărat
14. Petre Chicicu str. Sfatul Țării 38, Chișinău.

Vă rugăm a dispune să se țină în evidență tabloul de pictori și zugravi comunicat mai sus, cu rezerva însă, că fără a prezenta în origin l autorizația Ministerului nimeni nu poate angaja nici o lucrare.

Primiți, vă rugăm Prea Sfințite, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

p. Ministru, (ss) **ST. BRĂDIȘTEANU**

p. Director, (ss) *Indescifrabil*

COPIE după referatul Senatului, Registratura Generală Nr. 765 din 1 Iunie 1940, către Episcopia Constanța, înregistrat la Nr. 4099 din 1940 Iunie ziua 5.

Domnule Președinte,

Avem onoare a vă face cunoscut că legea de organizare F.R.N. se ocupă în art. 5 de salutul membrilor F.R.N., arătând cum se face acest semn de respect și pentru că portul unei uniforme implică și exteriorizarea respectului ce trebuie să domnească pe calea ierarhică, în regulamentul uniformelor F.R.N. din 10 Mai 1940 s'a prevăzut: obligativitatea salutului „în ordinea ierarhică”

Având în vedere că membrii F. R. N., cari sunt obligați să poarte la serviciu uniforma, sunt grupați în trei ierarhii: a) funcționarii publici; b) cadrele Frontului Renașterii Naționale cu Gărzile Naționale și, c) parlamentarii, dispozițiunea regulamentară arătată mai sus urmează să fie interpretată în sensul că: salutul este obligator în interiorul fiecărei dintre aceste categorii.

Această interpretare nu exclude însă salutul între membrii celor trei ierarhii, deoarece pe de o parte Legea Frontului Renașterii Naționale ocupându-se în art. 5 de salut nu

face distincțiunea între membri, iar pe de altă parte a preveni la salut pe un membru al Frontului din altă ierarhie, nu izvorăște din lege sau regulament, ci dintr'un sentiment de bună cuviință și de respect al uniforme, care se bazează exclusiv pe educație.

În consecință, cu onoare vă rugăm, Domnule Președinte să binevoiți a dispune ca pe cale de circulară să se aducă la cunoștință domnilor membri (ai Maturului Corp sau ai Adunării) dispozițiunile regulamentelor, a stărui pe lângă Domniile-lor, și a-i lămuri că prevenind la salut pe ceilalți membri F. R. N. în ordinea vârstei și a importanței funcției, oferă Frontului cel mai prețios sprijin al întronării unei exteriorizări a sentimentului de solidaritate națională.

Aceleași instrucțiuni au fost date de către Președinția Consiliului de Miniștri pentru funcționari, și de către noi, cadrele F. R. N.

Sănătate!

Secretar General
al Frontului Renașterii Naționale,
(ss) MOLDOVAN

În cancelaria Sfintei Episcopii de Constanța, este vacant de la data de 1 Aprilie 1940 un post de Consilier referent.

Parohii vacante

1) Parohia urbană Hârșova, județul Constanța, vacantă pe ziua de 15 Mai a. c. Are Biserică monumentală, casă parohială și 800 familii.

2) Postul de preot ajutor la parohia Aidemir, județul Durostor, înființat pe ziua de 1 Aprilie 1940.

Posturi de cântăreți vacante

1) Postul de cântăreț dela parohia Sf. Gheorghe din orașul Turtucaia, jud. Durostor, vacant pe ziua 15 Mai 1940.

2) Postul de cântăreț dela parohia Sf. Împărați I din orașul Constanța vacant pe ziua de 1 Mai 1940.

3) Postul de cântăreț dela parohia Valea Măcrișului-Ialomița, vacant pe ziua de 1 Octombrie 1939.

4) Postul de cântăreț dela parohia Vlădeni-Ialomița vacant pe ziua de 1 Iulie 1940.

5) Postul de cântăreț dela parohia Țândărei Cară-Ialomița vacant pe ziua de 1 Mai 1940.

6) Postul de cântăreț dela parohia Carmen Sylva-Constanța vacant pe ziua de 15 Mai 1940.

7) Postul de cântăreț dela parohia Vulturul-Constanța vacant pe ziua de 15 Iunie 1940.

SPRE ȘTIINȚA

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.

Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abonamente și orice corespondență, se va adresa Revistei «Iomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și abonați particulari 120 lei

1 an pentru cântăreți 100 .

SFANTA EPISCOPIE — CONSTANTA

~~P. C. Gale~~
Domnului

Onor Consiliul

Central Bisericesc

Parohia

Str. Maria Proseti N 63

Comuna

Județul București.